

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ภาวิดา ต๋วยสา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ภาวิดา ต๋วยสา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ภาวิดา ต๋วยสา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ภาวิตา ต๋อยสา. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์: รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ และเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ และการเลียนเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ (x_1) บุคลิกภาพ (x_2) การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (x_4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (x_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_6) และการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_7)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ (x_3)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (X_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (X_6) และการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (X_4) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 45.0

4. สมการพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะ
ท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
การเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .128 + .277 X_2 + .271 X_5 + .266 X_6 + .168 X_4$$

4.2 สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
การเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .316 X_2 + .295 X_5 + .219 X_6 + .197 X_4$$

FACTORS AFFECTING ON ADJUSTMENT TO OPPOSITE SEX PEERS OF THE THIRD
LEVEL ,SECONDARY GRADES 1-3 STUDENTS AT KRANKEHATHASAI SCHOOL
IN LAKSI DISTRICT,BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PAVIDA TOUYSA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2010

Pavida Touysa. (2010). *Factors Affecting on Adjustment to Opposite sex peers of the Third Level , Secondary Grades 1 - 3 Students at Krankehathasai School in Laksi District, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof.Waythanee Greethong, Assist. Prof. Dr.Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting on adjustment to opposite sex peers of the third level ,secondary grades 1-3 students at Krankehathasai school in Laksi district, Bangkok. The factors were divided into 4 dimensions, First of them was personal factors: self-concept, personality, and attitude toward opposite sex peers, Second of them was family factor: parent support association friend of the opposite sex, Third of them was school environmental factors: interpersonal relationship between students and their opposite-sex peer groups and student's imitation to their peer groups in self-performing on opposite sex and fourth of them was social environmental factors: student's imitation to celebrities in self-performing on opposite sex.

The 305 samples were the third level, secondary grades 1-3 at Krankehathasai School in Laksi district, Bangkok in academic year 2009. The instrument was questionnaires of adjustment to opposite sex peers of the third level, secondary grades 1-3 students at Krankehathasai school in Laksi district, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among adjustment to opposite sex peers of the third level, secondary grades 1-3 students at Krankehathasai School in Laksi district, Bangkok and 6 factors; self-concept (X_1), personality (X_2), parent support association friend of the opposite sex (X_4), interpersonal relationship between students and their opposite-sex peer groups (X_5), student's imitation to their peer groups in self-performing on opposite sex student's (X_6) and imitation to celebrities in self-performing on opposite sex (X_7) at .01 level.

2. There were no significantly correlation among adjustment to opposite sex peers of the third level, secondary grades 1-3 students at Krankehathasai School in Laksi district, Bangkok and 1 factors; attitude toward opposite sex peers.

3. There were significantly 4 factors affecting adjustment to opposite sex peers of the third level, secondary grades 1-3 students at Krankehathasai School in Laksi district, Bangkok, at .01 level ranking from the most to the least factors; personality (X_2),

interpersonal relationship between students and their opposite-sex peer groups (X_5), student's imitation to their peer groups in self-performing on opposite sex student's (X_6) and parent support association friend of the opposite sex (X_4). These 4 factors could predicted about percentage of 45.0.

4. The significantly predicted equation of adjustment to opposite sex peers of the third level, secondary grades 1-3 students at Krankehathasai School in Laksi district, Bangkok at .01 level were as follows:

4.1 In terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = .128 + .277 X_2 + .271 X_5 + .266 X_6 + .168 X_4$$

4.2 In terms of standard score were:

$$Z = .316 X_2 + .295 X_5 + .219 X_6 + .197 X_4$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ของ

ภาวิดา ต๋ยสา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง)

(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุฬรัตน์)

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์เวณนี้ กวีทอง ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวคิด คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี แห่งภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจ เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร และอาจารย์กมลมาศ นเรนทร์ราช อาจารย์แนะแนวประจำโรงเรียน ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ชานนายแพทย์พิชิต สุวรรณประกร ศาสตราจารย์นายแพทย์ดำรง เจริญประยูร และนางสาวนงลักษณ์ พงษ์พิสุทธิ์ จากสำนักงานอาสาภาค สภากาชาดไทยที่ อนุญาตให้ลงนามศึกษาต่อและทำปริญญานิพนธ์ได้อย่างเต็มที่

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่สาว บุคคลในครอบครัวผู้ให้ความรัก ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโททุกคน ที่ให้คำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ ประโยชน์อันได้จากการทำปริญญานิพนธ์นี้ ขอ นำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอน ผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

ภาวิดา ต้อยสา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.....	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มประชากร	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
ความมุ่งหมายของการวิจัย	75
สมมติฐานการวิจัย	75
วิธีดำเนินการวิจัย	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	77
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
อภิปรายผลการวิจัย	78
ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	92
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก	100
ภาคผนวก ข	105
ภาคผนวก ค	123
ประวัติย่อผู้วิจัย	132

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	51
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยได้แก่อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อน ต่างเพศ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศและการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร...	71
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่าง เพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.....	72
4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การ ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขต หลักสี่ กรุงเทพมหานคร.....	73
5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอย พหุคูณ.....	73
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามอัตมโนทัศน์.....	124
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	125
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ....	126
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อน ต่างเพศของผู้ปกครอง.....	127
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อนต่างเพศ.....	128
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการ คบเพื่อนต่างเพศ.....	129
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบ เพื่อนต่างเพศ.....	130
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	131

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพทางสังคมไทยในปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันเป็นผลเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การรับเอาแบบอย่างวัฒนธรรมของประเทศตะวันตกเข้ามา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม ที่สะท้อนความงามหรือไม่งามในด้านต่างๆ เช่น การแต่งกาย การรับประทาน ความฟุ้งเฟ้อ วัตถุนิยม พฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น ที่เข้ามามีบทบาทต่อการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะกับกลุ่มคนที่เรียกว่า “วัยรุ่น” กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกมากขึ้น ทั้งด้านการแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ หรือ เรื่องของเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นในปัจจุบันนี้ มักจะกล้าคบเพื่อนต่างเพศกันมากขึ้น เพราะมักจะคิดว่าการคบเพื่อนเพศเดียวกันน่าเบื่อ เรื่องมาก ถ้าคบเพื่อนต่างเพศสบายใจกว่า ไม่เรื่องมาก และเป็นสิ่งโก้เก๋ ซึ่งความสัมพันธ์ของการคบกันระหว่างชาย – หญิง ในปัจจุบัน มักจะจบลงที่การมีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นการรู้จักกันแค่ระยะเวลาอันสั้น หรือคบกันมานานจนได้เวลาพิสูจน์ถึงความรักที่มีต่อกันแล้วก็ตามสาเหตุที่วัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปจากการรักษานวลสงวนตัวในปัจจุบัน น่าจะมาจากปัจจัยทางสังคม (วิทยา นาควัชระ. 2544: 69)

วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตและอยู่ในระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ ยังถือว่าเป็นวัยที่ขาดวุฒิภาวะประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นวัยที่สนใจตนเอง สนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายไปในทางที่แสดงให้เห็นชัดว่า เป็นชายหนุ่มหรือหญิงสาว คือ ระบบสืบพันธุ์เริ่มทำงานโดยบุคคลแต่ละคนจะมีพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าชาย จากคู่มือการบริหารจัดการแนะแนว เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 (2545: 44-46) ระบุว่าช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (อายุ 12-15 ปี) ลักษณะทางร่างกายของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่เริ่มเข้าสู่วัยหนุ่มสาว โดยเฉพาะเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชาย เด็กวัยนี้มักมีปัญหาเรื่องการปรับตัวกับเพศตรงข้ามจึงควรปลูกฝังเรื่องเพศเพื่อให้เด็กรู้จักการปฏิบัติตัวในทางที่ถูก และเด็กหญิงมีพัฒนาการทางสังคมเร็วกว่าชาย

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เปิดเผยผลวิจัยเรื่อง สสำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1 - ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน: กรณีศึกษานักเรียนชั้น ม.1 - ม.6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,843 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 4 – 12 กุมภาพันธ์ 2552 ผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 13.2 ระบุว่าเคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ร่วมหลับนอนกับคนอื่น ในขณะที่ร้อยละ 86.8 ระบุว่ายังไม่เคยมี เพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เมื่อสอบถามว่าบุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยในครั้งแรกคือใครนั้น พบว่า ร้อยละ 87.6 ระบุว่าแฟน/คู่รักในขณะที่ร้อยละ 5.7 ระบุว่า เพื่อนต่างโรงเรียน/เพื่อนต่างสถาบัน ร้อยละ 3.8 ระบุว่าเพื่อนร่วมโรงเรียน/เพื่อนร่วม

สถาบัน ร้อยละ 1.9 ระบุผู้ขายบริการทางเพศ ร้อยละ 1.0 ระบุเพื่อนใหม่ที่พบตามเซค ผับ สถานบริการ/สถานบันเทิง และจากการเปิดเผยของรองอธิบดีกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2543) กล่าวว่า ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มเด็กในวัยเรียน กำลังมีพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศกันมากขึ้น โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ต่างไปจากเดิม และมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นระหว่างหญิงชายเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่คำนึงถึงปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา ได้แก่ โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ ปัญหาการทำแท้ง จนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน และอับอายเพื่อน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นผลมาจากการที่เด็กไม่รู้จักการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศทั้งสิ้น

และจากการที่ผู้วิจัยได้รู้จักกับอาจารย์แนะแนวโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร และได้ฟังคำปรารภของอาจารย์ว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งกำลังเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น ได้มาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านความรัก การคบเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ และบางรายมีปัญหาถึงขั้นตั้งครรภ์ในระหว่างเรียน ซึ่งนักเรียนมาขอคำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย จำนวน 75 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้นักเรียนคิดว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และปรับตัวเข้ากับบทเรียนไม่ได้ รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านความรัก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ได้แก่ มีแฟนแล้วแฟนไม่รัก และแฟนหลงรักคนอื่น อันดับสามปัญหาการเงิน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ และไม่มีเงินทุนเรียนหนังสือ อันดับสี่ปัญหาเรื่องเพื่อน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ได้แก่ เพื่อนรังแก เพื่อนไม่ให้เข้ากลุ่ม และทะเลาะกับเพื่อน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ได้แก่ ไม่เข้าใจบทเรียน ได้ผลการเรียนต่ำ และไม่เข้าใจวิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาเป็นปัญหาความรัก 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ได้แก่ แฟนมีคนอื่น ห่างเหินกัน และไม่คอยได้เจอกัน อันดับสามปัญหาเรื่องเพื่อน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ได้แก่ เพื่อนไม่ชอบ เพื่อนรังแก และชอบพูดจาสื่อเสียด และอันดับสี่ปัญหาการเงิน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ ใช้ชื่อของที่ไม่จำเป็น และฟุ่มเฟือย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ได้แก่ ไม่เข้าใจบทเรียน เรียนไม่ทัน และครูให้การบ้านมากเกินไป รองลงมาเป็นปัญหาความรัก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ได้แก่ แฟนมีคนอื่น อยากมีแฟน และอยากมีคนรัก อันดับสามปัญหาการเงิน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ และครูสั่งงานที่ต้องใช้เงิน และอันดับสี่ปัญหาเรื่องเพื่อน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ได้แก่ เพื่อนไม่ชอบ และเพื่อนไม่คุยด้วย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าจากปัญหาข้อที่ 1 เกิดจากสาเหตุใด” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ตอบว่ามีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาใหม่ และยากกว่าเดิม ปัญหาความรัก สาเหตุมาจาก อ้วนขึ้น ไม่สวย ทะเลาะกับแฟน เพราะไม่เข้าใจ และครอบครัวไม่ยอมรับเรื่องการมีแฟน ปัญหาการเงิน มีสาเหตุมาจาก ค่าใช้จ่ายสูงและใช้เงินฟุ่มเฟือย ปัญหาเรื่องเพื่อน สาเหตุมาจากเพ่งย้ายโรงเรียนมาเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงปรับตัวเข้ากับเพื่อนใหม่ไม่ได้ และไม่รู้จักการสร้างสัมพันธ์ไมตรี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ตอบว่ามีสาเหตุมาจากอาจารย์ดู สอนเร็ว เนื้อหาวิชายากเกินไป และไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน ปัญหาความรัก สาเหตุมาจาก และไม่เข้าใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาเรื่องเพื่อน สาเหตุมาจาก ไม่มีเพื่อนสนิท และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ปัญหาการเงิน สาเหตุมาจาก เงินไม่พอใช้ ไม่รู้จักเก็บออม และซื้อของที่ไม่จำเป็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ตอบว่ามีสาเหตุมาจากบทเรียนยากเกินไป ทำการบ้านไม่ทัน ไม่ตั้งใจเรียน และไม่ขยันเรียน ปัญหาความรัก สาเหตุมาจากหน้าตาไม่สวย บุคลิกภาพไม่ดี และไม่มีคนมารักมาชอบ ปัญหาการเงิน สาเหตุมาจาก ไม่รู้จักอดออม และพ่อแม่ให้เงินมาน้อย ปัญหาเรื่องเพื่อน สาเหตุมาจากเพื่อนไม่ชอบ เพื่อนไม่ให้เข้ากลุ่มในการร่วมทำงาน นิสัยไม่เข้ากันกับกลุ่มเพื่อน และปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นในภาพรวมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาภาพรวมอันดับหนึ่งคือปัญหาด้านการเรียน แต่เนื่องจากว่าปัญหาด้านการเรียน ได้มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้ สนใจ ปัญหาภาพรวมอันดับรองลงมา คือ ปัญหาด้านความรักและจากสาเหตุของปัญหาดังกล่าว ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรักระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศทั้งสิ้น ทั้งนี้หากนักเรียนไม่รู้จักเรียนรู้และปรับตัวเรื่องเพื่อนต่างเพศ ก็จะส่งผลกระทบต่อที่ตามมาหลายด้านได้ ทั้งปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว ปัญหาทางสังคม ตลอดจนปัญหาระดับชาติได้ ดังที่ สุชา จันทน์เอม (2529: 42) กล่าวว่า การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ หมายถึง วัยรุ่นคนใดที่สามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสม ก็จะไม่เกิดความอับอายหรือคับข้องใจ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศได้ มีความภูมิใจในตนเอง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่วัยรุ่นคนใดปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไม่เหมาะสม อาจจะนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้แก่ เกิดความคับข้องใจ ไม่ยอมรับตนเอง เข้ากลุ่มกับเพื่อนต่างเพศไม่ได้ ไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขหรืออาจทำให้วัยรุ่นประพฤตินิสิตโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และเป็นปัญหาสังคมในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว รวมถึงผู้ปกครองของนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้ประกอบการวางแผนนโยบาย เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และสามารถป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 305 คน เป็นนักเรียนชาย 126 คน และนักเรียนหญิง 179 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 102 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และเป็นนักเรียนหญิง 67 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 107 คน เป็นนักเรียนชาย 49 คน และเป็นนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 54 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 อัตมโนทัศน์
 - 1.1.2 บุคลิกภาพ
 - 1.1.3 เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง
 - 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

1.3.2 การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

1.4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ได้แก่ ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ความสามารถในการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศ การร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์กับเพื่อนต่างเพศ และการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนต่างเพศ

1.2 ความสามารถในการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การแสดงออกทางกาย โอบไหล่ กอดคอ ถูกเนื้อต้องตัว และการแสดงออกทางวาจา การพูดคุยโต้ตอบกัน การมีนัดกันทั้งตามลำพังและเป็นกลุ่ม

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ และเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

2.1.1 อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ รูปร่างลักษณะ ความสามารถ คุณค่าของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) รูปร่างลักษณะ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา น้ำหนัก ส่วนสูง ทรวดทรง อิริยาบถต่างๆและการแต่งกาย

2) ความสามารถ ได้แก่ ความสามารถด้านการเรียนและการทำงาน

3) คุณค่าของตนเอง ได้แก่ การเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ความเชื่อมั่นในตนเองและความภูมิใจในตนเอง

4) ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกันและการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่ร่วมกันเป็นรูปแบบของพฤติกรรมของนักเรียน โดยพิจารณาจากการแสดงออกที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งตามแนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพของคาร์ล จี จุง (Carl Gustav Jung) โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) บุคลิกภาพแบบเก็บตัว หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบสังสรรค์ เป็นคนเงียบ ชอบทำงานโดยลำพัง เจ้าระเบียบ มีการวางแผนล่วงหน้า เคร่งเครียด เชื่อตนเอง ไม่ค่อยเปิดเผย มีจริยธรรมสูง

2) บุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ ลักษณะเปิดเผย ช่างพูด ชอบทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับทุกสถานการณ์ มีความยืดหยุ่น ทำอะไรตามสภาพเป็นจริง มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวและวู่วาม

2.1.3 เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ หมายถึง เจตคติด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) เจตคติด้านความคิดของนักเรียนที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ ความคิดเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกกับเพื่อนต่างเพศ การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนต่างเพศ

2) เจตคติด้านความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ ความรู้สึกเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกกับเพื่อนต่างเพศ การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ความรู้สึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนต่างเพศ

3) เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกทางพฤติกรรมทั้งทางกาย วาจา กับเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนต่างเพศ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง ในการสนับสนุนด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ การเป็นที่ปรึกษาเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อเพื่อนต่างเพศ และการปฏิบัติตนของเพื่อนต่างเพศต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกัน ดังนี้

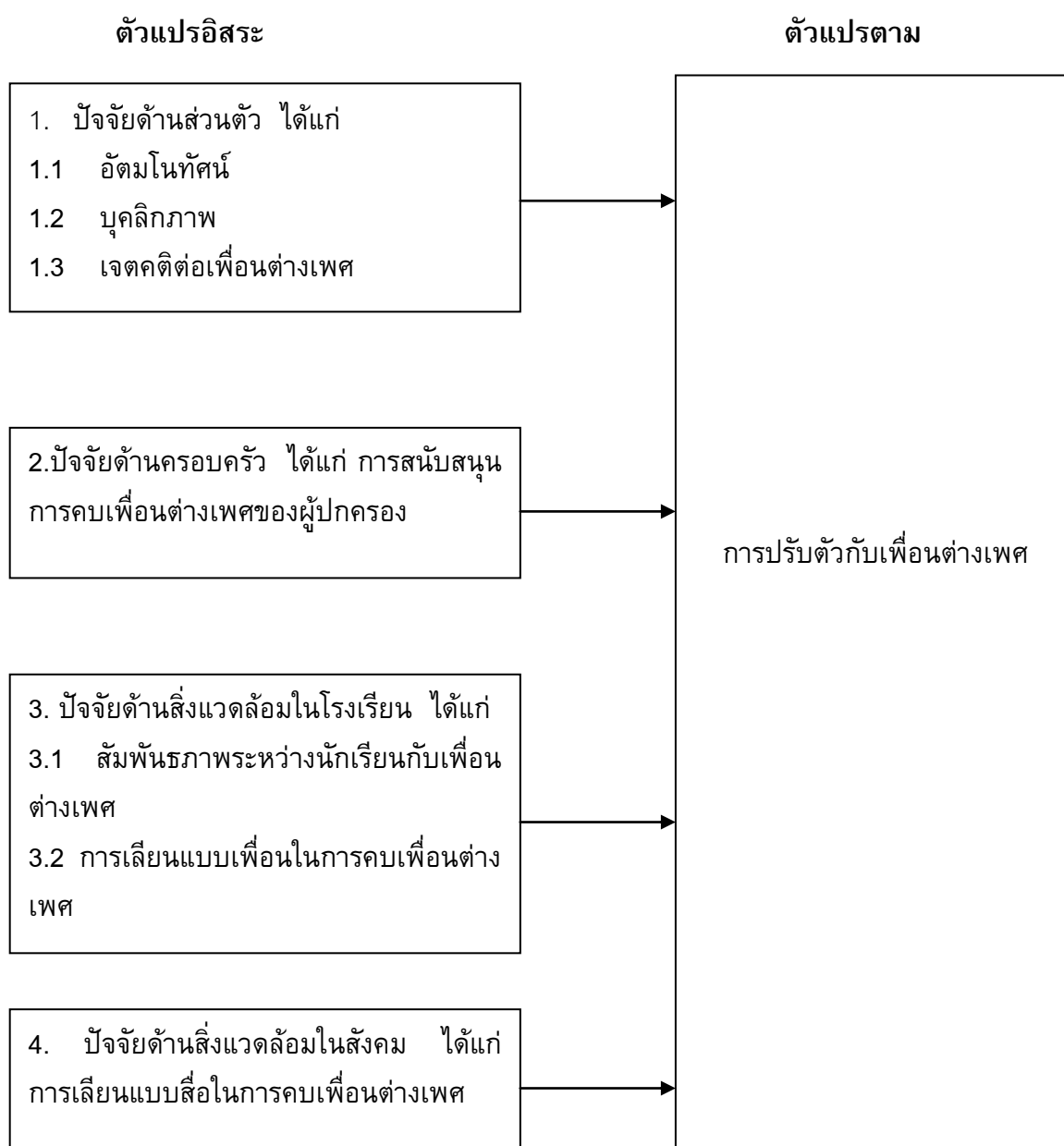
1) การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องของการศึกษา

2) การปฏิบัติตนของเพื่อนต่างเพศต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งด้านส่วนตัวและการศึกษา

2.3.2 การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนตามแบบอย่างเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การต้องการมีแฟนหรือคนรักและการให้ความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศทั้งในฐานะเพื่อนและฐานะคนรักตามแบบอย่างเพื่อน

2.4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ การเลียนแบบสื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การปฏิบัติตนตามแบบอย่างสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร วิทยุ โทรทัศน์

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ และเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ และการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ส่งผลต่อการปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนต่างประเทศ
 - 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างประเทศของผู้ปกครอง
 - 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างประเทศ
 - 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างประเทศ
 - 2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างประเทศ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

ความหมายของการปรับตัว

จากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาในต่างประเทศ ได้มีการพัฒนาความรู้ในเรื่องของการปรับตัวนั้นมานานแล้ว โดยจุดเริ่มต้นมาจากการศึกษาค้นคว้าจากการปรับตัวทางชีววิทยา เรียกว่า Adaptation ซึ่งเป็นความคิดพื้นฐานทางทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วิน ที่เชื่อว่าเผ่าพันธุ์ที่แข็งแรงเท่านั้น ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ และดำรงเผ่าพันธุ์อยู่ได้ หลังจากนั้นนักจิตวิทยาได้นำความคิดดังกล่าวมาปรับใช้กับมนุษย์ โดยใช้คำว่า Adjustment แทนคำว่า Adaptation

ลาซารัส (Lazarus, 1969: 17-18) ได้กล่าวว่า การปรับตัวของมนุษย์เป็นไปตาแรงผลักดัน 2 อย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ พะยอม วงศ์สารศรี (ปริยาภรณ์ ประเทืองเศรษฐ์, 2544: 19; อ้างอิงจาก พะยอม วงศ์สารศรี, 2526: 12-14) และ (นิภา นิธยานน, 2530: 5-6) คือ

1. แรงผลักดันภายนอก เป็นข้อเรียกร้องอันเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคมมนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม และการที่มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน ต้องผูกพันกับผู้อื่น คนเราจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และสังคม ความต้องการหรือข้อเรียกร้องจากสังคมเป็นแรงผลักดันที่มี

อิทธิพลอย่างยิ่งต่อตัวบุคคล ซึ่งวิธีการในการปรับตัวเพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องนั้น อาจประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวก็ได้ ดังนั้นคนเราจึงต้องปรับตัวตลอดชีวิตตั้งแต่เด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่

2. แรงผลักดันภายใน เป็นความต้องการภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพสรีระทางร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ และความอบอุ่น เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างสุขสบาย และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากสภาวะทางจิต ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางสังคมในชีวิตที่ผ่านมา เช่น ความต้องการความอบอุ่นใจ ความเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น จากความคิดเห็นดังกล่าว สามารถเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ มาสโลว์ (อารี พันธมณี.2534: 187-189 ; อ้างอิงจาก Maslow. n.d.) ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) คือ ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง ปลอดภัยจากความวิตกกังวล และการหลีกเลี่ยงอันตราย หรือความเจ็บปวดต่างๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ (Love and belonging Needs) คือ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆและการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในหมู่คณะ

ขั้นที่ 4 ความต้องการความยอมรับนับถือ (Self Esteem Needs) คือความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ เช่น ต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย ฐานะทางสังคม และการยอมรับนับถือตนเองหรือจากสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization) คือ ความต้องการสูงสุดของบุคคลที่จะพยายามทำสิ่งต่างๆ ตามความเหมาะสม และความสามารถของตนเองให้เต็มที่ เพื่ออุทิศตนให้เป็นประโยชน์แก่วิทยาการ และมวลมนุษยชาติ ซึ่งเป็นความต้องการเหนือความต้องการเกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติยศ ความร่ำรวย หรือการกระทำเพื่อตนเอง นอกจากนี้ ลีริชย์ ประธีปฉาย (2533: 181-182) ได้เพิ่มเติมสาเหตุของการปรับตัว คือเจตคติความสนใจ เพราะจุดมุ่งหมายชีวิตของตนเองเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับพฤติกรรมการปรับตัวแบบนี้ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า อันเนื่องมาจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในของบุคคลนั้น ตรงกับค่านิยมของเขา และตรงกับความต้องการของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปโดยกระบวนการนี้ จะสอดคล้องกับค่านิยมที่เขามีอยู่เดิม

การปรับตัวเป็นกิจกรรมสำคัญของชีวิต ซึ่งการปรับตัวของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะอย่างไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้น และสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งแต่ละคนย่อมมีอุปสรรคเกิดขึ้นในชีวิตของตนเอง ทำให้เกิดความเครียด และรู้สึกท้อถอยในชีวิต ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาสภาพแห่งความสมดุลของชีวิตไว้ ทำให้บุคคลเกิดการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองที่เรียกว่า การปรับตัว นั่นเอง ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านในประเทศไทยที่ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ ดังนี้

กันยา สุวรรณแสง (2536: 50) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง การปรับกาย ใจ ให้อยู่ในสังคมได้ในสภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีความสุข

ณัฐพล แนวจำปา (2540: 11) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการปรับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ อย่างมีความสุข

ชาติชาย หมั่นสมักร (2542: 16) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นสภาพที่บุคคลเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ยอมรับและปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านส่วนตัว และด้านสิ่งแวดล้อมจนเป็นสถานการณ์ที่ตนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ปราศจาก ความคับข้องใจ

อารมณั มัตตะเดช (2543: 12) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ความพยายามของบุคคลทั้งที่อยู่ในระดับจิตสำนึก และไร้จิตสำนึกในการปรับสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ตนเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข

สุคนธ์ทิพย์ หนูนพล (2544: 26) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ความพยายามที่จะปรับสภาพของตนเองให้อยู่ในสภาวะปกติ โดยอาศัยกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่ง จนสามารถทำให้ตนเองดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

ลักขณา สิริวัฒน์ (2544: 105) ได้ให้ความหมายของการปรับตัว ไว้ว่า การปรับตัวหมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้าง หรือขัดเกลาพฤติกรรมให้เข้ากับแบบแผนของสังคม หรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทำให้มีชีวิตอยู่อย่างปกติสุข ทั้งทางกายและจิตใจ ไม่เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ชาติรี ลักษณะศิริ (2546: 38) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง การปรับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนเราที่ประสบและรับรู้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เช่น ปัญหาที่พบในโรงเรียนหรือที่อยู่อาศัย ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและบุคคลทั่วไป ให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเองและสภาพแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่อย่างมีความสุข

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอที่จะสรุปได้ว่า การปรับตัวหมายถึง ความพยายามและความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้สอดคล้อง และดำเนินไปตามเหตุการณ์ตามสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเรียบร้อย เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวลและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่อย่างมีความสุข

ความสำคัญของการปรับตัว

การปรับตัวนั้นสามารถช่วยระบายอารมณ์ ลดความตึงเครียด ทำให้ใจสบายขึ้น ช่วยให้บุคคลไม่สะสมความอึดอัด คับข้องใจ ความผิดหวังและความไม่สบายใจเอาไว้ ซึ่งถ้าไม่มี การปรับตัว คนเราก็ต้องทนกับความอึดอัดอยู่เพียงคนเดียว ถ้าไม่ระบายอารมณ์ที่ไม่พึงปรารถนาออก เสียบ้าง ปลอ่ยให้อารมณ์นั้นสะสม คั่งค้างอยู่ในความรู้สึกนึกคิดนาน ๆ จะเป็นส่วนที่ทำลาย บุคลิกภาพและบั่นทอนสุขภาพจิตให้เสียไป ถ้ายิ่งสะสมไว้มากๆ เท่าไร อาจเป็นเหตุให้กลายเป็น บุคคลที่เป็นโรคจิตหรือโรคประสาทได้ในที่สุด จากที่กล่าวไปนั้นได้มีบุคคลที่กล่าวเสริมในส่วนของ ความสำคัญของการปรับตัวอยู่ด้วยกัน 3 ท่าน ดังนี้

มัลลวีร์ อุดุลฉวนศิริ และวริศรา ศรีสวัสดิ์ (2538: 1-4) กล่าวว่า บุคคลต้องเผชิญกับการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่ดำรงชีวิต ทั้งการเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคลเองที่เจริญเติบโตขึ้นจาก การเป็นทารก เป็นเด็ก เป็นวัยรุ่น เป็นผู้ใหญ่และเป็นผู้สูงอายุ การที่บุคคลเจริญเติบโตขึ้นย่อมส่งผล ให้การรับรู้ การเข้าใจถึงสิ่งต่างๆ ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ เปลี่ยนแปลงไป และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น การเพิ่มจำนวนของประชากร การแก่งแย่ง แข่งขันของบุคคลที่ แวดล้อมอยู่ ซึ่งล้วนแต่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตที่บุคคลจะต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่ เปลี่ยนแปลงไป บุคคลต้องหาวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองที่ไม่กระทบกระเทือน ต่อความเป็นอยู่ของผู้อื่น ทั้งนี้เพราะการที่จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุขของบุคคลนั้น มิได้เกิดจาก ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของตนเองได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึง ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นด้วย

การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมนั้น บุคคลต้องกระทำอยู่ตลอดชีวิตและวิธีการที่ใช้ในการ ปรับตัวก็ผิดแปลกแตกต่างกันออกไป บางคนอาจใช้วิธีการเผชิญปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไข ให้ลุล่วงไป หรืออาจใช้วิธีการหนีจากปัญหาหรืออุปสรรคนั้น หรือเปลี่ยนแปลง เป้าหมายหรือความ ต้องการเสียใหม่ และในระหว่างการเผชิญกับปัญหาอุปสรรคและการหนีปัญหานั้น แต่ละคนก็จะใช้ วิธีการที่ต่างกันไป เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการก็เป็นได้

อิทธิพลของการปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การรู้จักเข้าใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่นและ สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการรู้จักและเข้าใจในตนเองนั้นเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญต่อ การปรับตัวเป็น อย่างมาก เพราะการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมทำได้ง่ายและเป็นจริงได้มากกว่าการที่จะ ช่วยเหลือให้ผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมปรับเข้าหาตัวเรา การรู้จักและเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้องและเป็น จริง ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับปรุง และพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการ ปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

สุคนธ์ทิพย์ หนุนพล (2544: 28-29) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปรับตัวว่า คนที่ ปรับตัวได้ดี จะเป็นคนที่มีความรู้สึกนึกคิด และมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความ ต้องการของตนเอง โดยมีลักษณะ ดังนี้ คือ มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง เห็นคุณค่าของตนเอง มีความเป็นอิสระเป็นที่ยอมรับของ

กลุ่ม มีจิตใจอารมณ์ที่มั่นคง สามารถที่จะแก้ปัญหาและอุปสรรคที่แสดงออกได้อย่างเหมาะสม ส่วนลักษณะของบุคคลที่มีปัญหาด้านการปรับตัว จะเป็นผู้ที่ไม่กล้าแสดงออก เก็บตัวหรือถอยหนี เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ ทำงานกับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน ขาดทักษะที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีความเครียด และมักมีปัญหา ด้านสุขภาพ เจ็บป่วยบ่อย เป็นต้น

จากความสำคัญของการปรับตัวที่มีบุคคลหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการปรับตัวนั้นมีความสำคัญอย่างมากกับคนทุกคน เพราะว่าในความเป็นจริงคงไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถอยู่ได้อย่างไม่มีอุปสรรคใดๆ เลย เพราะฉะนั้นจากอุปสรรคที่เกิดขึ้นไม่ว่าจากสาเหตุใดก็ตาม ส่งผลให้บุคคลรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความหมายและความสำคัญของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

อดัมส์ (Adams.1980: 280) กล่าวถึงพฤติกรรมวัยรุ่นที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศไว้ว่า วัยรุ่นจะเลือกรักเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ โดยมีวิธีการเลือกเพศตรงข้ามที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ และเมื่อเลือกรักคนใดแล้ว มักจะคิดถึงแต่คนรักจนไม่เป็นอันทำอะไร จะหมกมุ่นและเพ้อฝันถึงภาพคนรัก และถ้าไม่ได้รับข่าวคราวหรือประสบการณ์ผิดหวังเกี่ยวกับคนรักก็จะแสดงความผิดหวังอย่างรุนแรงและถ้าขาดผู้นำที่ดีก็อาจจะหาทางออกโดยวิธีผิดๆ เช่น หนีเข้าหาอบายมุข หรือแม้แต่การทำลายชีวิตตนเองได้

วัยรุ่นกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น โรงเรียนใหม่ เพื่อนใหม่ทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ปัญหาการปรับตัวของวัยรุ่นมักเกิดขึ้นกับวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ขณะเมื่อต้องการพบหรือติดต่อพูดจาเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศมักจะประหม่า รู้สึกลำบากใจในการพูดคุยหรือทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ บางคนค่อนข้างขี้อาย จึงทำให้เกิดความวุ่นวายใจในการติดต่อกันและกัน (สุชา จันทน์เอม; และสุรางค์ จันทน์เอม. 2518: 239 - 243) แต่ถ้าวัยรุ่นชายหรือหญิงสามารถปรับตัวและเข้ากับสังคมกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างดี ตลอดทั้งไม่เกิดความคับข้องใจ ก็จะเป็นผลดีต่อความคิดเกี่ยวกับตนเองและต่อกลุ่มสังคม เพื่อน แต่วัยรุ่นบางคนจะขาดความภาคภูมิใจในตนเอง หากเขาเข้าใจว่าตนไม่มีเสน่ห์เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ด้วยเหตุนี้การมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในช่วงวัยรุ่น จึงมีบทบาทสำคัญต่อความคิดและทัศนคติของเขาในวัยผู้ใหญ่ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. 2527: 108)

นอกจากนี้ครอบครัวบางครั้งครอบครัวมักจะกดดันวัยรุ่น ไม่ให้ติดต่อเพศตรงข้ามอย่างสนิทสนมและให้ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าละอาย ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถแสดงออกตามที่ใจปรารถนา แต่เมื่อไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม เขาก็อาจจะปล่อยกายปล่อยใจ ปราศจากการยับยั้งชั่งใจ ส่วนบางคนก็รู้สึกว่าคุณนั้นไม่มีเสน่ห์ ยากจน คิดว่าตนเองมีปมด้อย ก็ไม่กล้าติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ เพราะเกรงว่าจะถูก

รังเกียจ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ เกิดความวิตกกังวล ซึ่งจะเป็นปัญหาของสังคมต่อไป (วันเพ็ญ บุญประกอบ. 2530: 66)

การเลือกคบเพื่อนของวัยรุ่น

วัยรุ่นจะเลือกคบเพื่อนด้วยความพอใจมากกว่าการใช้เหตุผลและต้องการเลือกคบเพื่อนด้วยตนเอง เมื่อผู้ปกครองเข้ามาจัดการหรือแนะนำให้เลือกใครคนใดคนหนึ่งมาเป็นเพื่อน ก็เกิดความรู้สึกต่อต้านขึ้น ทั้งนี้ได้หมายความว่า เพื่อนที่ผู้ปกครองแนะนำให้นั้นไม่เหมาะสม จะเป็นเพื่อนของเขา การที่วัยรุ่นคบเพื่อนที่ไม่ดีอาจเป็นเพราะเขาขาดความมั่นใจ ขาดคนเห็นอกเห็นใจ เมื่อเพื่อนให้ความสนใจให้ความสนุกรสนาน และช่วยแก้ปัญหาบางอย่างทางอารมณ์ให้ได้ ก็มักชอบและคบกันได้ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า การทำเช่นนั้นจะนำไปสู่ผลร้ายในภายหลังได้ ในระยะวัยรุ่นตอนต้นเด็กชอบมีเพื่อนจำนวนมาก ๆ เพราะถือว่าปริมาณของเพื่อนคือเครื่องหมายแห่งความนิยมชมชอบจากผู้อื่น แต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง จะรู้ว่าเพื่อนที่ดีมีความสำคัญกว่าจำนวนของเพื่อน การเลือกคบเพื่อนมี 2 ลักษณะคือ การเลือกคบเพื่อนเพศเดียวกัน และการเลือกคบเพื่อนต่างเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ. 2530: 67)

การเลือกคบเพื่อนเพศเดียวกัน

หลักการเลือกเพื่อนของวัยรุ่นคือ เลือกคนที่เหมือนกับตนเองที่สุด สามารถถ่ายทอดและรับความรู้สึกของกันและกันง่าย เมื่อใดก็ได้ที่ต้องการและมักจะมีปัญหาอุปสรรคหรือความสนใจอย่างเดียวกัน นี่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเลือกเพื่อนเพศเดียวกันกับตนก่อน และมีปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเลือกเพื่อนเพศเดียวกับตนก่อน และมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องอันทำให้เห็นว่าเพื่อนที่เลือกเป็นระดับเดียวกับตนด้วย คือมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน อายุพอๆกัน ระดับวุฒิภาวะไม่แตกต่างกัน ความสามารถโดยทั่วไปและสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเท่าๆกัน อันไม่ทำให้วัยรุ่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้สึกเด่น หรือด้อยกว่ากันมากต่างมีความรู้สึกอบอุ่น เป็นสุขที่ได้เป็นเพื่อนกัน นอกจากนี้เพื่อนจะต้องเป็นคนที่มีความเข้าใจปัญหาต่างๆของเขาสามารถเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ และมีความเห็นอกเห็นใจเมื่อเขาอยู่ในภาวะยุ่งยากต่างๆได้ด้วย ความต้องการต่างๆเหล่านี้ เพื่อนเพศเดียวกันสามารถตอบสนองได้ดีกว่า เพราะเพื่อนเพศเดียวกันมีโอกาสใกล้ชิดกัน โดยสังคมยอมรับหรือไม่ตั้งข้อสงสัยลำเอียง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเพื่อนของวัยรุ่นมีดังนี้

1. ความใกล้ชิด เหตุเพราะอยู่บ้านใกล้ๆกัน สามารถไปมาหาสู่กันได้บ่อยๆ จึงใช้เวลาไม่มากนัก และสะดวกที่จะสร้างความเป็นมิตรต่อกัน และกระชับความสัมพันธ์สนมได้มากขึ้น

2. สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการเลือกเพื่อน โดยเฉพาะวัยรุ่นในเมืองใหญ่ เพราะสังคมในเมืองมักอาศัยเศรษฐกิจเป็นพื้นฐาน ในการสร้างสัมพันธภาพต่อกัน

3. อายุ วัยรุ่นระยะต้นมีแนวโน้มจะเลือกเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันหรือไล่เลี่ยกัน ยิ่งเพื่อนสนิทมากเท่าใด จะอยู่ในวัยเดียวกันมากขึ้นเท่านั้น วัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มที่จะมีวุฒิภาวะสูงกว่าวัยรุ่นชายอยู่บ้างตรงที่สามารถเลือกเพื่อนที่มีอายุแก่กว่าตนด้วย

4. ระดับสติปัญญา วัยรุ่นที่เป็นเพื่อนกันมักจะมึระดับสติปัญญาอยู่ในระดับเดียวกัน เพราะสามารถแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ง่ายกว่า
5. ระดับวุฒิภาวะ วัยรุ่นระยะต้นมักจะเลือกเพื่อนที่มีวุฒิภาวะทางด้านร่างกายใกล้เคียงกัน เพราะวุฒิภาวะทางร่างกายหมายถึง วุฒิภาวะทางสังคมและอารมณ์ อยู่ในระดับเดียวกันด้วย โดยสามารถปรับตัวเข้ากันได้ง่าย วัยรุ่นที่มีวุฒิภาวะต่ำพอๆกัน มักไปด้วยกันและเช่นเดียวกัน กลุ่มที่มีวุฒิภาวะสูงพอๆกันมากกว่าที่ต่ำกว่าตน
6. ความสนใจ วัยรุ่นจะเลือกคบเฉพาะคนที่มีความสนใจเช่นเดียวกับตนทั้งในเรื่องทั่วไป และในเรื่องเฉพาะอย่าง
7. ค่านิยมและอุดมคติ วัยรุ่นที่เพื่อนเพศเดียวกัน มักจะมีมาตรฐานทางจริยธรรมความดี ความซื่อสัตย์ ความถูกต้องความผิดและอุดมคติคล้ายๆกันเสมอ
8. บุคลิกภาพ ลักษณะของบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกันจะไปด้วยกันได้ ทั้งนี้รวมถึงลักษณะภายนอกและลักษณะภายใน ที่สำคัญคือลักษณะภายใน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ โดยเฉพาะความซื่อสัตย์ของความเป็นเพื่อนต่อกัน

ความแตกต่างในการเลือกเพื่อนของวัยรุ่นชายหญิง

โดยทั่วไปความสนใจในการเลือกเพื่อนของวัยรุ่นชายหญิง มักไม่ค่อยแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเลือกเพื่อนเพศเดียวกันหรือเพื่อนต่างเพศ มักจะเลือกเพื่อนที่มีคุณลักษณะดังนี้

1. สภาพสังคมเศรษฐกิจ วัยรุ่นหญิงมักเลือกเพื่อนวัยรุ่นที่มีสภาพสังคมเศรษฐกิจสูงกว่าตนหรืออย่างน้อยๆก็เท่ากับตนในทางกลับกัน วัยรุ่นชายมักจะเลือกเพื่อนหญิงที่มีสถานภาพดังกล่าวต่ำกว่าตน
2. อายุ วัยรุ่นหญิงตอนต้นเริ่มให้ความสนใจเพื่อนต่างเพศในเชิงชู้สาวที่มีอายุมากกว่าตน ส่วนวัยรุ่นชายจะเลือกวัยรุ่นหญิงที่มีอายุน้อยกว่า
3. ความคาดหวัง วัยรุ่นหญิงมักจะชอบเพื่อนที่มีระดับการศึกษาหรือสถานภาพทางความรู้ที่อยู่ในระดับเดียวกัน คำนี้ถึงขั้นขั้นในการคบเพื่อนค่อนข้างมาก จะต้องระดับเดียวกันหรือสูงกว่า แต่วัยรุ่นชายไม่ค่อยคำนึงแบบวัยรุ่นหญิงมากนัก แต่ให้ความสำคัญของความฉลาดความแข็งแรงและความสามารถต่างๆมากกว่า
4. การที่เด็กวัยรุ่นได้คบหาสมาคมกับเพื่อนๆทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศด้วยนั้น นอกจากจะช่วยให้มีโอกาสได้พบเห็นและเรียนรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอ อารมณ์ ความสนใจและความคิดเห็น ในทัศนะต่างๆด้วยตนเอง ซึ่งประสบการณ์ต่างๆเหล่านี้ จะช่วยเป็นแนวทางในการตัดสินใจในอนาคตต่อไป

แนวทางในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ในสังคมไทย ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม โดยเฉพาะเรื่องเพศ หากจะมองย้อนไปในสมัยโบราณจะ

เห็นว่ามี การห้ามคบเพื่อนต่างเพศ แต่เมื่ออารยธรรมตะวันตกได้เริ่มเข้ามาในประเทศไทย มีผลให้ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติเริ่มเปลี่ยนแปลง สังคมไทยจึงยอมรับเพื่อนต่างเพศได้มากขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายในขอบเขตของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและศาสนา การคบเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่สังคมได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ค่านิยมส่วนมากมักจะเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป หากยังคงยึดมั่นค่านิยมสังคมเดิมจะเกิดความล้าหลัง (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา. 2542: 88 – 89) ดังนั้นการคบเพื่อนต่างเพศจึงมีลักษณะเป็นสากลมากขึ้น ซึ่งเต็มศิริ บุญยสิงห์ (2526: 93 – 95) ได้เสนอแนวทางในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไว้ดังนี้

1. มารยาทสังคม แม้ตามกฎหมายในหลายประเทศจะให้สิทธิผู้หญิงมากกว่าผู้ชายก็จริง แต่ในเรื่องของมารยาทอันเป็นวัฒนธรรมนี้มีหลักอยู่ว่า ผู้ชายจะต้องถือว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ จะต้องช่วยเหลือ ให้ความสะดวกและให้เกียรติ ทั้งนี้เพื่อความเป็นสุขภาพบุรุษของตนเอง

2. มารยาทสังคมระหว่างเพศจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากลแต่จะต้องเป็นไปในขอบเขตของวัฒนธรรม เช่น

2.1 การคบหาระหว่างหญิงและชายในขอบเขตของวัฒนธรรมไทยนั้นจะไม่สัมผัสร่างกายกันโดยไม่จำเป็น

2.2 การใช้ภาษาและถ้อยคำ ถ้อยคำที่ใช้ในกลุ่มผู้ชายที่เป็นเพื่อนและสนิทสนมกันไม่ควรนำไปใช้กับเพื่อนหญิงหรือต่อหน้าหญิง

2.3 ไม่พักแรมโดยไม่ระมัดระวังร่วมกัน

2.4 วางตัวเช่นสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี สุขภาพบุรุษนั้นก็คือลูกผู้ชายที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาเป็นอย่างดี จนเกิดบุคลิกภาพที่น่าจะไว้วางใจและมองความรับผิดชอบให้ ส่วนสุขภาพสตรีนั้นก็คือลูกผู้หญิงที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาอย่างถูกต้อง จนเกิดบุคลิกภาพที่เป็นเสน่ห์และทำให้ผู้ชายไม่กล้าล่วงเกิน

3. ส่วนมารยาทสากลนั้นเป็นเรื่องที่คนไทยรับเข้ามานาน และปฏิบัติกันอย่างแพร่หลาย เช่น

3.1 การเรียกชื่อจริงหรือชื่อเล่นการใช้คำว่าคุณและสรรพนามให้สอดคล้องกับความสนิทสนมชอบพอกันเป็นการส่วนตัว

3.2 การพูดคุยเป็นสิ่งที่ทำได้ กำจัดความเหนียมอาย คิดก่อนพูด การใช้อารมณ์ขันเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับตนเอง เรื่องที่จะพูดคุยจะต้องฟังได้ทั้งสองเพศ หนุ่มสาวมักชอบคุยเรื่องที่เพศของตนสนใจเท่านั้น คำถามเรื่องส่วนตัวควรละเว้น

3.3 ไม่พูดเรื่องของตนหรือของคนอื่นหากหลีกเลี่ยงไม่ได้

3.4 เรื่องที่แสดงรสนิยมต่ำคือเรื่องไม่สุภาพ เรื่องเกี่ยวกับเพศ พูดถึงสิ่งที่ฟังแล้วไม่สบายใจและเกิดความกระอักกระอ่วน ขำลือออกุศลต่างๆ

3.5 ฝ่ายชายจะต้องแสดงตนเป็นผู้พิทักษ์หญิงในโอกาสต่างๆได้แก่

3.5.1 การเดินริมถนน ผู้หญิงจะต้องเดินด้านใน

3.5.2 การเดินคู่และการเดินทางบนบันได ผู้หญิงจะต้องได้เดินชดเชยเพื่อมีโอกาสจะพุงตัว

3.5.3 บนรถโดยสารผู้หญิงและเด็กควรจะต้องได้นั่ง ผู้ชายควรจะสละที่นั่งไม่แย่งที่นั่งและไม่เฉยเมย เมื่อมีผู้หญิงและเด็กขึ้นมาจากหลัง

3.5.4 ในงานเลี้ยงควรช่วยผู้หญิงและให้บริการเท่าที่จะทำได้

3.5.5 การสูบบุหรี่จะต้องขออนุญาตผู้อยู่ใกล้แล้วจึงสูบ

3.5.6 การแนะนำหญิงชายที่อายุและสถานภาพเดียวกัน จะต้องแนะนำชายแก่หญิง คือกล่าวชื่อหญิงไว้ข้างหลัง หากเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ก็ต้องแนะนำเด็กให้แก่ผู้ใหญ่

3.5.7 ตามหลักสากลผู้หญิงจะต้องเดินทางขวาของผู้ชาย ไม่เดินทางซ้ายเพราะสมัยก่อนชายจะพกดาบจะชักถูกผู้หญิง หลักนี้จึงถือมาจนทุกวันนี้

3.5.8 ไม่ทำความรำคาญด้วยเสียงดังต่าง ๆ นานา แม้ในกลุ่มชน กลุ่มเพื่อน เช่น การเปิดวิทยุ เล่นและซ้อมดนตรี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศมีความสำคัญกับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นคนใดที่สามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสม ก็จะไม่เกิดความอับอายหรือคับข้องใจ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศได้ มีความภูมิใจในตนเอง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่วัยรุ่นคนใดปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไม่เหมาะสม อาจนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้แก่ เกิดความคับข้องใจ ไม่ยอมรับตนเอง เข้ากลุ่มกับเพื่อนต่างเพศไม่ได้ ไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข หรืออาจทำให้วัยรุ่นประพฤติดูผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และเป็นปัญหาสังคมในที่สุด

การนัดหมายกับเพื่อนต่างเพศ

การคบเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในวัยรุ่นนั้น เด็กหญิงมีพฤติกรรมการนัดกับเพื่อนต่างเพศเร็วกว่าเด็กชาย ทั้งนี้เนื่องจากเด็กหญิงเจริญเติบโตเร็วกว่าจากค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทยสมัยก่อน ชายหนุ่มหญิงสาวเมื่อเกิดความสนใจหรือต้องตาต้องใจกันขึ้น มักจะเกี้ยวพาราสีโดยวิธีเขียนจดหมายรักหรือเขียนเพลงยาวส่งให้กัน หรือไม่ก็ให้พอสื่อแม่สื่อติดต่อให้ เพราะโอกาสที่ชายหญิงจะพบปะติดต่อกันโดยอิสระ หรือพินहुพินตาผู้ใหญ่ นั้นมีน้อย และกำหนดให้หญิงไทยพึงรักษานวลสงวนตัว ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ผู้หญิงจึงพึงเล็งในการที่หญิงมีนัดกับเพื่อนชายเป็นพิเศษ สังคมจะไม่ยอมรับการไปสองต่อสองในเวลากลางคืนด้วยกัน เพราะอาจเป็นสาเหตุให้มีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้ ดังนั้นการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในขณะที่เรียน จึงเป็นการร่วมกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการเรียนเป็นกลุ่ม ไม่ไปเที่ยวสองต่อสองไปในที่ลับตาคน หรือไปในบางสถานที่ เช่น โรงภาพยนตร์ ไนท์คลับ ดิสโก้เทค เพราะบรรยากาศเข้ายวนให้อารมณ์เคลิบเคลิ้มในทางกามารมณ์และเพื่อนฝูงที่ไวใจได้ร่วมเดินทางไปด้วย การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น บรรยากาศ เวลา สถานที่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ อาจทำให้ผู้

ที่ไว้ใจได้เปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่ไม่น่าไว้วางใจ การตัดสินใจมีน้ำหนักกับเพื่อนต่างเพศจึงควรให้ผู้ใหญ่ หรือ ผู้ปกครองพิจารณาว่าสมควรหรือไม่

ในปัจจุบันหนุ่มสาว มีโอกาสติดต่อไปมาหาสู่กันได้ง่ายขึ้น เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก หญิงสาววัยรุ่นก็จำเป็นต้องออกไปนอกบ้านเพื่อศึกษาเล่าเรียนหรือประกอบธุรกิจการงานต่างๆ เช่นเดียวกับชายหนุ่มเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นยามวิกาลหรือมีดึกแล้วก็ตาม ดังนั้นคนวัยรุ่นหนุ่มสาวในปัจจุบันจึงมีโอกาสรู้จักมักคุ้นกันง่าย การติดต่อสื่อสารเพื่อการเกี้ยวพาราสี ก็เปลี่ยนรูปแบบไปจากการส่งจดหมายหรือเขียนเพลงยาว เปลี่ยนมาเป็นการพูดจาปราศรัยกันโดยตรง รวมทั้งสถานที่ต่างๆ ที่เหมาะสมสำหรับการพบปะหรือนัดหมายพบกัน ก็มีอยู่มากมาย (สุชาติ โสมประยูร; และวรรณ โสมประยูร. 2531: 72)

ประโยชน์ของการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ

การมีนัดหมายกับเพื่อนต่างเพศ มีผลดังนี้

1. ความสนใจในเพื่อนต่างเพศ เป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น ดังนั้นการคบหาสมาคมจึงเป็นการตอบสนองของความสนใจดังกล่าว และได้นำเอาสิ่งที่ตนรู้ได้พบเห็น จากการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศมาฝึกฝนตนเอง เช่น เดิมเป็นเด็กขี้อาย เก็บตัว ไม่มีความมั่นใจในตนเอง แต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะ ถ้าได้มีโอกาสออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งส่วนมากจะออกกันไปเป็นกลุ่มใหญ่ก็จะช่วยได้โดยปริยาย เช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น
2. ตามหลักจิตวิทยา มนุษย์มีความต้องการสำคัญอย่างหนึ่งคือ ต้องการมีพวกพ้องมีเจ้าของและเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นมีความต้องการในเรื่องการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่นว่าเป็นคนหนึ่งของพวกเขา และเป็นที่รู้จักดังนั้นการนัดพบเพื่อนไม่ว่าเพศใดก็ตามเป็นการตอบสนองความต้องการดังกล่าว หากเพื่อนในกลุ่มสามารถนัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศได้ดูเหมือนเป็นสิ่งที่ก้าวหน้ากระทำตามได้
3. ทำให้ได้รับความสนุกสนาน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจอย่างหนึ่ง การนัดเที่ยวกันอาจออกมาในรูปแบบของการดูภาพยนตร์ ฟังเพลง เต้นรำ รับประทานอาหาร สถานที่บางแห่งต้องการผู้ชายดูแลคุ้มครอง ฉะนั้นผู้ชายจึงได้มีโอกาสฝึกฝนตนเองให้ทำหน้าที่สุภาพบุรุษ
4. การคบเพื่อนต่างเพศมากๆ ทำให้ได้พบเห็นบุคลิกภาพหลายแบบ ทำให้เกิดความชำนาญ ในการปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น รับรู้ถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่นและรู้จักที่จะเลือกคบแต่คนที่ถูกใจและไปกับตน

การมีคู่รักในวัยเรียน

เรื่องรักต่างเพศในวัยเรียน ที่มักจะพบเห็นในโรงเรียนทั่วไป ได้แก่ การให้ความสนิทสนมใกล้ชิดติดต่อกับเพื่อนต่างเพศคนใดคนหนึ่งเป็นประจำสักระยะเวลาหนึ่ง ฝ่ายหญิงจะถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความรักในวัยเรียน เป็นเด็กทำอะไรล้ำสมัย ไม่สำรวม รักในวัยเรียนจึงเป็นสิ่งที่ต้องห้ามกันในสมัยก่อน แต่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปกติวิสัยในเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นช่วงวัยที่จัดรูปตัวเองว่าเป็นผู้ใหญ่

หรือยัง การมีเพื่อนต่างเพศมาสนใจทำให้วัยรุ่นแน่ใจว่าเป็นหนุ่มเป็นสาว ฉะนั้นการมีคู่จึงเป็นการกระทำที่เด็กเองมีความบริสุทธิ์ใจ โดยเป็นการประกาศว่าฉันเป็นหนุ่มเป็นสาวกันแล้วเท่านั้น ผู้ใหญ่จึงไม่ควรบังคับให้เลิกสนใจ หรือห้ามไม่ให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะถ้าบังคับให้เด็กทำกิจกรรมเฉพาะเพศเดียวกันอาจทำให้กลายเป็นลักเพศและรักร่วมเพศได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าให้ปล่อยเลยทีเดียว หากต้องเตรียมเด็กให้เข้าใจขอบเขตของการวางตัว ให้เข้าใจธรรมชาติของอารมณ์เพศของตนเองและเพื่อนต่างเพศ ค่านิยมเรื่องรักษาพรหมจารีเพื่อให้กับชายที่ตกลงปลงใจที่จะแต่งงานด้วย การคบหาสนิทสนมกันมากปล่อยให้มีการจับมือถือแขน อาจจะเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายในโอกาสที่ลับตาคน หากเป็นช่วงเวลาที่ฝ่ายชายมีความต้องการทางเพศอาจจะเข้าใจให้เด็กหญิงเกิดอารมณ์ทางเพศตาม เกิดการสมยอมและเสียสาวได้ การคบหากันจึงควรอยู่ในข้อจำกัด เช่น ไม่อยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง ละเว้นการจับเนื้อต้องตัวที่ไม่จำเป็น เด็กวัยรุ่นผู้นั้นก็จะพัฒนาไปเต็มที่เป็นชายจริงหญิงแท้ที่ประนีประนอมถนอมจิตใจผู้ใหญ่ การบังคับของผู้ใหญ่มักทำให้เกิดการต่อต้านในทำนองที่ว่าเหมือนยิ่งยุ ทำให้เกิดปัญหามากขึ้น จนอาจลงเอยด้วยปัญหาการตั้งครรภ์หนีออกจากบ้าน หรือสอบตก ถูกไล่ออกจากโรงเรียน เป็นต้น

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital Sex) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ที่มีสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปและมีการยอมรับอิทธิพลในเรื่องต่างๆ จากประเทศตะวันตกมาก โดยเฉพาะในเรื่องการออกเที่ยว (Dating) ของหนุ่มสาวชาวไทยปัจจุบันมีโอกาสมพบปะกัน ใกล้ชิดและมีความสนิทสนมกันมากขึ้น เพราะว่าโอกาสอำนวยที่จะอยู่กันตามลำพังสองต่อสองอาจจะมีแนวโน้มว่าหนุ่มสาวในยุคนี้อาจจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (วันทนี วาสิกะสิน. 2527: 27) ชายและหญิงมีโอกาสที่จะใกล้ชิดกันมากขึ้น แต่ค่านิยมในสังคมไม่นิยมให้ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานพ่อแม่ที่มีลูกในวัยรุ่นโดยเฉพาะลูกสาว มักจะกลัวการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพราะฝ่ายหญิงเป็นผู้เสียหายมากกว่าฝ่ายชาย

เรื่องการได้เสียกันก่อนแต่งงาน บางครั้งพบว่า เกิดจากความเชื่อและความเข้าใจผิดของหนุ่มสาวที่รักกันมาก และปรารถนาจะเป็นคู่ครองกัน ไปจนตลอดชีวิตสมรส มากกว่าการตกเป็นทาสทางกามารมณ์ กล่าวคือ ทั้งสองเชื่อใจและเข้าใจว่า การทดลองร่วมเพศ หรือการร่วมประเวณีกันก่อนแต่งงานนั้น จะช่วยทั้งสองทราบว่า อวัยวะเพศ หรืออวัยวะสืบพันธุ์ของเข้าเหมาะสมกันหรือไม่ เพราะทั้งสองไปได้รับคำบอกเล่าที่ผิดๆ มาว่า ปัญหาการหย่าร้างในสังคมทั่วไป เกิดขึ้นจากความไม่เหมาะสมของอวัยวะของหญิงและชาย มากกว่าสาเหตุอื่น ๆ จึงได้ทดลองเรื่องเพศขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจแต่งงาน อย่างไรก็ตามก็ดีที่เข้าใจว่าสำหรับคนทั่วไปนั้น ย่อมมีอวัยวะเพศ หรือมีอวัยวะสืบพันธุ์เหมาะสมกันเสมอ เพราะช่องคลอดของฝ่ายหญิงสามารถยืดหดหรือปรับตัวได้ กับทุกๆ ขนาดขององคชาตของฝ่ายชายและขนาดขององคชาตไม่ได้มีส่วนสำคัญต่อความรู้สึกทางเพศของฝ่ายหญิงเลย นอกจากนั้นยังไม่มีหลักฐานหรือรายงานพิสูจน์ให้เห็นจริงได้เลยว่า การทดลองร่วมเพศก่อนแต่งงาน สามารถทำนายความรู้สึกทางเพศรส ในชีวิตครอบครัวได้ และ

การได้เสียกันก่อนแต่งงาน ก็ไม่ได้ช่วยให้ใครๆ เป็นสามีหรือภรรยาที่ดีในอนาคตเลย (สุชาติ โสมประยูร; และวรรณ โสมประยูร. 2527: 71)

นอกจากนี้ หญิงหลายคนๆ คน เกิดความเข้าใจผิดว่า การแสดงออกภายนอกของชาย ที่ปฏิบัติต่อตนเป็นความรักความสนใจ ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศของผู้หญิงนั้น มักค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้นคือ จากคำว่า “เพื่อน” แล้วไปเป็น “คนรัก” และจาก “คนรัก” จึงก้าวไปสู่ “การสมรส” ส่วนผู้ชายมักจะไม่ค่อยมีความอดทน และไม่ค่อยเป็นไปตามจังหวะขั้นตอน พอใจที่จะข้ามความสัมพันธ์ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศเลย พฤติกรรมที่ผู้ชายแสดงออกจึงเป็นไปในทางเร่งเร้า รุก เพื่อจุดไปความรักด้วยการสัมผัสทางผิวกาย การกอดรัดการจูบ การโอบกอดปฏิโลม นานาประการ เพื่อสนองความต้องการ ความพอใจของตนเอง โดยปราศจากพื้นฐานของความรัก และการยกย่องให้เกียรติ และในที่สุดก็จะทำให้ทั้งสองฝ่ายเข้าไปอยู่ในเรื่องเพศสัมพันธ์ (นิยม บุญมี. 2534: 57)

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นนั้น เป็นลักษณะธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นตามวัย เด็กหญิง เด็กชายเริ่มสนใจซึ่งกันและกันมีการคบหาสมาคมในลักษณะต่างๆ เช่น คบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อนทั่วๆ ไป จนถึงขั้นการเป็นคู่รักได้ มีการนัดพบนัดเที่ยว และการติดพัน ถ้าผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กเข้มงวดกวดขัน หรือปล่อยเด็กมีเสรีในการคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศมากเกินไปจะทำให้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้อาจจะหาทางออกในรูปแบบของพฤติกรรมไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมแล้ว วัยรุ่นเหล่านี้ก็จะสามารถปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมปราศจากปัญหาต่อตนเองและสังคมและเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ออฟเฟอร์ (Offer. 1971: 40-48) ศึกษาพฤติกรรมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นโดยศึกษาระยะยาวกับนักเรียนมัธยมศึกษาอายุ 14-21 ปี จำนวน 83 เป็นเพศชาย 73 คน เป็นหญิง 10 คน เริ่มศึกษาตั้งแต่กลุ่มตัวอย่างเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดเจอกับเพื่อนต่างเพศนั้น เริ่มต้นเมื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้หนึ่งปี ร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ แต่การนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นร้อยละ 77 เมื่อนักเรียนเหล่านี้เรียนอยู่ชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ควรจบมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน และเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนร้อยละ 10 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 เมื่อนักเรียนในมหาวิทยาลัยปีทีหนึ่ง และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 เมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย

วอลเลอร์สไตน์ และเคลลี (อมรรัตน์ เสวตนันท์. 2529: 14; อ้างอิงจาก Wallerstein; & Kelly. 1980) ศึกษาวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง พบว่า วัยรุ่นหญิงเหล่านี้มักจะประสบ

ปัญหาในการคบเพื่อนชาย และโคลแมน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529: 14; อ้างอิงจาก Coleman 1980: 24) กล่าวว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่ขาดพ่อ มักจะประสบปัญหาในเรื่องบทบาททางเพศของตน อีกทั้งมีบางครอบครัวที่ให้ความรู้ตลอดทั้งทัศนคติที่ค่อนข้างสับสนในเรื่องเพศแก่วัยรุ่น

งานวิจัยภายในประเทศ

นาฏสุคนธ์ อุ้งเงิน (2543: 64) ศึกษาเจตนาการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดพะเยา พบว่า เจตนาในการคบเพื่อนต่างเพศมี 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะที่มีความอิสระเสรี และลักษณะที่ยึดขนบธรรมเนียมประเพณี

ประภักดี กันหาชิน (2544: 68) ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสมหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและหลังจากได้รับข้อเสนอแนะ

หทัยขวัญ สหชัยยนต์ (2548: 82) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: นักเรียนหญิง ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ: วิทยุ โทรทัศน์ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: นักเรียนชาย ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ: วิทยุ 3 อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ: อินเทอร์เน็ต

ประพิมพ์ พยอมใหม่ (2549: 93) ศึกษาการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศโดยรวมและด้านการปฏิบัติตนในฐานะเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการปฏิบัติตนในฐานะคู่รัก อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ต้องการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนปฏิบัติตนต่อกันอย่างเหมาะสม ก็จะได้รับยอมรับจากกลุ่มเพื่อน มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น วัยรุ่นมีความสนใจ ต้องการติดต่อทำความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากเพื่อนต่างเพศ ต้องการพบปะกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีเสรีภาพในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศและต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

ดรุณี ขอเจริญ (2547: 10-11) อัตมโนทัศน์ เป็นสิ่งที่ปฏิรูปมาจากประสบการณ์เปลี่ยนแปลงและสิ่งแวดล้อม เมื่อประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงได้ อัตมโนทัศน์จึงควรเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ องค์ประกอบที่ทำให้อัตมโนทัศน์เปลี่ยนแปลงได้แก่

1. สังคมที่เขาอาศัยอยู่ การเป็นที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับจากสังคมที่เขาอาศัยอยู่นั้น มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของบุคคลได้ทั้งในทางที่ดีขึ้นหรือด้อยลง

2. ผู้ที่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลเหนือพัฒนาการของบุคคลนั้น เช่น บิดา มารดา ครู ญาติหรือเพื่อนสนิท ความไว้วางใจ ความเชื่อ ทศนคติที่คนเหล่านี้มีต่อบุคคลนั้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของบุคคลนั้นได้

3. อัตมโนทัศน์ในอุดมคติ (Idea Self-Concept) หมายถึง ความนึกคิด ทศนคติเกี่ยวกับตนเองตามที่คุณคณนั้นปรารถนาจะเป็น บุคคลจะตั้งอัตมโนทัศน์ในอุดมคติ เอาไว้แล้วพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เป็นอย่างที่ตั้งปรารถนาเอาไว้ ถ้าทำได้อัตมโนทัศน์เขาก็จะดีขึ้น ถ้าทำไม่ได้ก็จะเกิดท้อถอย รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ทำให้อัตมโนทัศน์ด้อยลง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527: 208-209) สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาในเรื่องอัตมโนทัศน์ไว้ว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับตนเองทั้งทางสภาพร่างกายและจิตใจ ได้แก่ บุคลิกลักษณะ รูปร่างหน้าตา อารมณ์ ความรู้สึก คนที่มีอัตมโนทัศน์ดีหรือทางบวก มักเกิดความมั่นใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าในการแสดงความสามารถ แต่ถ้ามีมากเกินไปมักจะเป็นคนขี้ไม่ ขี้คุย มักกล่าวยกตนข่มท่านบ่อยครั้ง และมักดูถูกความสามารถของคนอื่นว่าด้อยกว่าตน สำหรับคนที่มีอัตมโนทัศน์ไม่ดีหรือในทางลบ มักไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงความสามารถในตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น ถ้ามีมากเกินไป มักจะเป็นคนที่ดูถูกตนเอง คิดว่าตนเองมีปมด้อย มีการถ่อมตัว และเกรงกลัวหรือยอมทำตามผู้อื่นโดยเฉพาะคนที่มีลักษณะเก่งกว่าเขา โดยทั่วไปบุคคลมักมีอัตมโนทัศน์เป็น 2 รูปแบบ คือ

1. การมีอัตมโนทัศน์ที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง (Real Self-Concept)
2. การมีอัตมโนทัศน์ตามอุดมคติ (Idea Self)

คนที่มีอัตมโนทัศน์ที่ถูกต้องและเหมาะสมคือ คนที่มีอัตมโนทัศน์ที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงสอดคล้องกัน หรือเช่นเดียวกับอัตมโนทัศน์ในอุดมคตินั้นเอง

พรรณวดี จันทราช (2544: 10) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์เป็นความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับหรือเกี่ยวข้องทำให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้สึกที่มีต่อตนเองของบุคคลนี้ ไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกับ

ผู้อื่นรู้สึกต่อตน ความรู้สึกความเข้าใจ และความรู้สึกของคนที่เข้าใจว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลอาจจะมีความคิดเห็นหรือรับรู้เกี่ยวกับตนเองที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงได้

แม็คเดวิด และฮารารี (พรณี ช.เจนจิต.2534: 180; อ้างอิงจาก McDavid; & Harari. n.d.) ได้แยกและเปรียบเทียบความหมายระหว่างคำว่า “อัตต” กับ “อัตมโนทัศน์” ไว้ว่า อัตต คือ ส่วนรวมของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ส่วนอัตมโนทัศน์ คือ โครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อ “อัตต” อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ทั้ง ในอดีตและปัจจุบัน

ฟิทท์ (ลำเนาวิ เรื่องยศ. 2535: 11; อ้างอิงจาก Fitt. n.d) ได้แบ่งอัตมโนทัศน์ไว้เป็น 2 ประเภท และแต่ละประเภทจำแนกเป็นด้านต่างๆดังนี้

1. พิจารณาโดยใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ ประกอบด้วย

1.1 อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นอย่างไร เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับคำถามว่า “ฉันเป็นอะไร”

1.2 อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับการยอมรับในตนเอง เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับคำถามที่ว่า “ฉันรู้สึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร”

1.3 อัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม หมายถึง การรับรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่องต่างๆของตนเอง เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ด้านที่เกี่ยวกับคำถามว่า “ฉันประพฤติอย่างไร”

2. พิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ ประกอบด้วย

2.1 อัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของร่างกาย เรื่องเพศ สุขภาพ ความสามารถ และทักษะ

2.2 อัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว ความสัมพันธ์ที่มีต่อศาสนา ความพึงพอใจในศาสนาของตน

2.3 อัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัว หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกมั่นใจในตนเอง ประเมินค่าบุคลิกภาพของตน โดยไม่รวมลักษณะทางด้านร่างกายและความสัมพันธ์กับผู้อื่น

2.4 อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่า ความพอใจ ในฐานะที่ตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่า ไกลชิดหรือห่างเหินจากครอบครัว

2.5 อัตมโนทัศน์ด้านสังคม หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

จะเห็นได้ว่า มีนักการศึกษาแบ่งประเภทของอัตมโนทัศน์ไว้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละท่าน ซึ่งสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะแบ่งประเภทของอัตมโนทัศน์ เป็น 2 ลักษณะ คือ อัตมโนทัศน์ในทางบวก (Positive Self-Concept) และอัตมโนทัศน์ในทางลบ (Negative Self-

Concept) ซึ่งได้จากการประเมินตนเองในด้านต่างๆ 3 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านความสามารถ และด้านสังคม

แมคแคนเลส (เสาวลักษณ์ ศรีตาเกษ. 2538: 16; อ้างอิงจาก Mccandless. 1967) กล่าวถึงความสำคัญของอัตมโนทัศน์ว่า คนที่มีอัตมโนทัศน์ในทางบวกจะมีลักษณะอุปนิสัยที่พึงประสงค์ มีความวิตกกังวลต่ำ สามารถปรับตัวได้ดี มีความอยากรู้อยากเห็น และมีความสัมพันธ์ในกลุ่มดี จะมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองมากกว่าบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ในทางลบและจะใช้วิธีการป้องกันตนเองน้อย

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538: 3) กล่าวว่า ถ้าบุคคลมีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองในทางบวก มองเห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในทางบวก เขาจะประพฤติปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างทัดเทียมกับตน เห็นคุณค่าในผู้อื่น เมื่อตนมีความรู้สึกเช่นนี้ให้กับผู้อื่น เขาก็จะได้รับการปฏิบัติตอบเช่นเดียวกัน ในทางตรงข้าม ถ้าบุคคลมีอัตมโนทัศน์ในทางลบ มองเห็นตนเองต่ำต้อย ถูกกตัญญู ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง เขามักจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกันนี้ให้กับผู้อื่น ผลที่ตามมาคือความขัดแย้งผู้อื่นไม่ชอบ การที่คนเราจะมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ชอบพอของผู้อื่น มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ได้รับการยอมรับหรือประสบผลสำเร็จ สิ่งสำคัญคือจากประสบการณ์ที่ได้รับจากผู้อื่น และ พรณี ชูทัย เจนจิต ได้กล่าวถึงความสำคัญของอัตมโนทัศน์ต่อความสำเร็จในการเรียนว่า เด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก รู้ว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถ มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนในทางตรงกันข้าม เด็กที่มีอัตมโนทัศน์ในทางลบ มักจะเป็นผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการเรียน ดังนั้น อัตมโนทัศน์จึงเป็นตัวที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน

สุธีรพันธ์ กรลักษณ์ (แพงศรี ราชพรหมมา. 2547: 7; อ้างอิงจาก สุธีรพันธ์ กรลักษณ์. 2528) กล่าวสรุปว่า การทำความรู้จักตนเองต้องหมั่นตรวจพิจารณาตนเองถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด การกระทำของตนเอง สนใจรับฟังความคิดเห็นและตรวจคำวิจารณ์ของบุคคลอื่นที่มีต่อตัวเรา พอประมาณ แล้วหันกลับมาพิจารณาถึงตัวเราในแง่มุมเกี่ยวกับตัวเราที่เป็นจริงเป็นอย่างไร กับตัวเราที่ต้องการจะเป็นอย่างไร จะช่วยให้บุคคลเรียนรู้ตนเองได้ตามความเป็นจริงมากขึ้น ถ้ามองดูตนเองแล้วคิดว่าตนเองด้อยกว่า ตัวตนที่เป็นอยู่ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นคนที่มีปมด้อย แต่ถ้ามองดูตนเองแล้ว ประเมินค่าสูงกว่าตัวตนที่เป็นจริง ก็จะกลายเป็นคนหลงตัวเองไปในที่สุด

สรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์มีความสำคัญต่อพฤติกรรม ความสามารถในการปรับตนบุคลิกภาพ และความสำเร็จของบุคคลเป็นอย่างยิ่ง และบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ที่ดี หรือ มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก จะเป็นบุคคลที่มีความสุข มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับตัวอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมได้ดี

โรเจอร์ส (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2539: 123-125; อ้างอิงจาก Rogers. n.d.) พูดถึงตัวตนของบุคคล(Self) ว่าเป็นประสบการณ์เฉพาะตนของบุคคลหนึ่งบุคคลใดผสมปนกันเข้าเป็น “ตัวตน” ของบุคคลนั้น (I หรือ Me หรือ Self) ซึ่งในทฤษฎีตัวตน (Self Theory) โรเจอร์ส กล่าวว่าไว้ว่ามนุษย์ทุกคนมีตัวตน 3 แบบ ได้แก่

1. ตนที่ตนมองเห็น (Self Concept)
2. ตนตามที่เป็นจริง (Real Self)

3. ตนตามอุดมคติ (Ideal Self)

ตน ที่ตนมองเห็น คือ ภาพของตนที่เห็นเองว่าตนเป็นคนอย่างไร คือใคร มีความรู้ความสามารถลักษณะเฉพาะตนอย่างไร เช่น คนสวย คนเก่ง คนร่ำรวย คนมีชาติตระกูล คนต่ำต้อย วาสนา คนช่างพูด คนขี้อาย คนเก็บตัว คนเงียบ คนสร้อยเส้รำ ฯลฯ โดยทั่วไปคนรับรู้มองเห็นตนเองหลายแง่มุม อาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือภาพที่คนอื่นเห็น เช่น คนที่ชอบเอาไรต์เอาเปรียบผู้อื่น อาจไม่เคยนึกเลยว่าตนเองเป็นบุคคลประเภทนั้น

ตน ตามที่เป็นจริง คือ ลักษณะตัวตนที่เป็นไปตามข้อเท็จจริง บ่อยครั้งที่ตนมองไม่เห็นข้อเท็จจริงของตน เพราะเป็นกรณีที่ทำให้รู้สึกเสียใจ เศร้าใจ ไม่เทียบหน้าเทียบตากับบุคคลอื่นๆ รู้สึกผิดเป็นบาป ฯลฯ

ตน ตามอุดมคติ คือ ตนที่อยากมีอยากเป็น แต่ยังไม่เป็นไป ในสภาวะปัจจุบัน เช่น นาย ก เป็นคนขี้บรรับจ้าง แต่นึกฝันอยากจะเป็นเศรษฐีมีคนขับรถให้ชี่ นาง ง ถูกสามีทอดทิ้งหวังจะมีครอบครัวอบอุ่นพร้อมหน้าสามีและลูก นางสาวนิตา เป็นคนชอบเก็บตัวแต่นึกอยากเป็นคนเก่งสังคม เข้าคนง่าย เป็นต้น

ถ้าตนที่ตนมองเห็นกับตนตามที่เป็นจริง มีความแตกต่างกันมากหรือมีข้อขัดแย้งกันมาก บุคคลนั้นก็มีความโน้มที่จะเป็นบุคคลก่อปัญหาให้แก่ตัวเองและผู้อื่น ในรายที่มีความแตกต่างกันรุนแรง เขาอาจเป็นโรคประสาท หรือ/และโรคจิตได้

การปรับตัวตามที่ตนมองเห็นให้ตรงกับตนตามที่ตรงกับความเป็นจริง และตนตามอุดมคติ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน อันได้แก่ ความมั่นคงของอารมณ์และบุคลิกภาพ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีสมรรถภาพสูงในการประกอบภารกิจตามหน้าที่ ไม่ค่อยมีความวิตกกังวล ไม่ค่อยใช้กลไกในการป้องกันตัวเอง บุคคลเหล่านี้มักพัฒนาบุคลิกภาพของเขาไปสู่ความวิวัฒนะเสมอ นอกจากนี้แล้ว บุคคลที่มองเห็นตนเองตรงกับตนตามความเป็นจริง มักมองเห็นตนตามอุดมคติที่ค่อนข้างเป็นไปได้ ทำให้การดำเนินชีวิตของเขาเป็นไปอย่างมีความมุ่งหวัง กระตือรือร้นและสนใจหวังอยู่เสมอ เขาจึงมีความพึงพอใจในตนเองอยู่มาก ซึ่งมักจะนำไปสู่ความพึงพอใจในบุคคลอื่นอีกด้วย ส่วนบุคคลซึ่งสร้างภาพของตนตามอุดมคติห่างไกลตนตามที่เป็นจริงมักจะประสบความผิดหวังในตนเองและผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ ทำให้มองตนเองในแง่ลบ มีเพื่อนน้อย พบหาสมาคมกับใครๆยาก บุคคลประเภทนี้มักมีข้อสับสนและขัดแย้งในตนเองกับผู้อื่นเป็นนิจ (พรพนวดี จันทราช.2544: 11-12 ; อ้างอิงจาก ธัญญะ บุญเวส และคณะ.2534)

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (อภิขญา สุทธิสิงห์.2541: 15 ; อ้างอิงจาก สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2514) ได้วิเคราะห์ลักษณะของบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์สูง-ต่ำ ไว้ดังนี้

ลักษณะของบุคคลที่อัตมโนทัศน์สูง มีความรู้สึกและคิดว่าตนเองเป็นดังนี้

1. ด้านค่านิยมสัมฤทธิ์ผล เฉลี่ยฉลาด มีเหตุผล ทะเยอทะยาน ชอบเล่นเกม กีฬา เป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว ขยัน มีความสามัคคีกับพี่น้อง แบ่งเวลาได้ดี เป็นนักเรียนที่ดี เป็นลูกที่ดี คล่องแคล่วองไว มีพ่อแม่ที่รักกัน

2. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ มีอารมณ์มั่นคง ราบรื่น สุขุมรอบคอบ ชอบผจญภัย เชื่อมมั่นในตนเอง ไม่อิจฉาริษยา ชอบเผชิญหน้าคน มองโลกในแง่ดี

3. ด้านการปรับตัวทางสังคม ชอบมีเพื่อน เข้ากับคนได้ทุกระดับ ชอบสังสรรค์ เข้าใจผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อนฝูงรักใคร่

ลักษณะของบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ต่ำ มีความรู้สึกและคิดว่าตนเองเป็นดังนี้

1. ด้านค่านิยมสัมฤทธิ์ผล ทำงานซ้ำ สติปัญญาต่ำ ไม่มีเหตุผล โดนรังแก ขี้เกียจ มักถูกตำหนิ พ่อแม่ทะเลาะกัน

2. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ เศร้าหมอง อ่อนเพลียง่าย ก้าวร้าว รู้สึกว่าตัวเองไม่มีอะไรดี ท้อแท้ ขี้ใจฉาน ตื่นเต้นตกใจง่าย

3. ด้านการปรับตัวทางสังคม มองคนในแง่ร้าย ไม่ช่วยเหลือคนอื่น แสดงอาการไม่ชอบเพื่อนที่ได้ดีกว่า ดูถูกคนอื่น เห็นแก่ตัว ชอบขอยอมคนอื่น ฟังพาทอาศัยไม่ได้

โรเจอร์ส โกลสไตน์ และมาสโลว์ (นิภา นิธยานน. 2530; อ้างอิงจาก Roger, Goldstein; & Maslow. 1968) เชื่อว่ามนุษย์มีแรงจูงใจที่จะเป็นพลังพัฒนา “ตน” ให้เจริญงอกงามเต็มที่ ในเรื่องพัฒนาความเป็น “ตน” นี้ มาสโลว์ผู้เชื่อในระบบ “ตน” ว่าเป็นแกนกลางประจวบหัวใจของบุคลิกภาพ ได้อธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขึ้น 6 ชั้น ตั้งแต่ขั้นต้นจนถึงขั้นสูงสุด และแต่ละชั้นจะเป็นฐานรองรับให้ก้าวขึ้นสู่ขั้นต่อไปได้ เริ่มตั้งแต่ความต้องการทางสรีระ ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการความรัก ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง จนถึงขั้นสุดท้าย คือ ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ (Self-Actualization) ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตที่ทำให้มนุษย์พัฒนา “ตน” ได้เต็มที่ตามกำลังศักยภาพที่มีอยู่

พรพรรณ ชูทัย เจนจิต (2538: 605) กล่าวถึงอัตมโนทัศน์ว่า เริ่มมีการพัฒนาตั้งแต่วัยทารกถึงวัยชรา และมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การพัฒนาของอัตมโนทัศน์ในแต่ละวัย สรุปได้ดังนี้
วัยทารก (Infancy)

เป็นวัยที่เห็นว่าตนเองเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด ทำทุกอย่างเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เป็นประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต การปฏิบัติจากผู้ใหญ่ที่เด็กได้รับในช่วงนี้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาอัตมโนทัศน์ การที่เด็กจะพัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการรักผู้อื่นได้นั้น ขึ้นอยู่กับความรัก และความเอื้ออาทรที่เด็กได้รับ ซึ่งพ่อแม่เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยเด็กจะพัฒนาอัตมโนทัศน์เมื่อรู้ตัวว่าเป็นที่ต้องการ มีคุณค่า หรือการที่คนอื่น ๆ เห็นว่าเขาเป็นเด็กดี เด็กจะแสดงพฤติกรรมตามความคาดหวังของบุคคลที่มีความสำคัญต่อชีวิตของเด็ก และจะแทรกซึมเข้าสู่อัตมโนทัศน์ของเด็ก

1. วัยเด็ก (Childhood)

เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่โรงเรียน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กในวัยนี้ได้แก่ พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ครู โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนจะเริ่มมีความสำคัญกับเด็กพอๆกับที่ครูมีความสำคัญ ในวัยนี้เด็กได้มีโอกาสสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน และเริ่มได้รับประสบการณ์นอกบ้านเป็นครั้งแรก เด็กจะเริ่มมีความรู้สึกว่าการให้เพื่อนยอมรับตน โดยการทำงานหรือทำสิ่งใด ๆ ให้

สำเร็จ ซึ่งการที่เด็กประสบผลสำเร็จในการเรียนจะก่อให้เกิดความมานะพากเพียรพยายาม สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ ส่วนเด็กที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนจะไม่มี ความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่สามารถร่วมทำงานกับผู้อื่น เด็กจะไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนซึ่งจะทำให้พัฒนาความรู้สึกที่ช่วยตนเองไม่ได้ เกิดความรู้สึกต่ำต้อย

2. วัยรุ่น (Adolescence)

ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่จะแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของอัตมโนทัศน์ทางลบ หรืออัตมโนทัศน์ทางบวกอย่างเด่นชัด การที่เด็กรู้สึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร ไม่ว่าจะทางบวกหรือทางลบ จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น เด็กที่เข้าโรงเรียนด้วยความคาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ มีความสุข มักจะเป็นผู้อาสางาน มีความรับผิดชอบ ซึ่งความคาดหวังของเขาสอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและด้านสังคม ในทางตรงข้าม เด็กที่มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางลบมักจะมองตนเองว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความสามารถ จึงไม่ใคร่กระตือรือร้นที่จะรับอาสาทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ค่อยรับผิดชอบ ซึ่งจะนำไปสู่ความล้มเหลว

3. วัยผู้ใหญ่และวัยชรา

สุชา จันท์ธอม (2536: 183) กล่าวถึง การพัฒนาอัตมโนทัศน์ในช่วงวัยผู้ใหญ่ (อายุ 18-60) และวัยชรา (อายุ 60 ปีขึ้นไป) สรุปได้ว่า ในวัยนี้มีการปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตอย่างมีความสุข เช่น จะต้องปรับตัวในเรื่องชีวิตการแต่งงาน งานอาชีพ เศรษฐกิจ เริ่มรู้จักตนเองดีขึ้น เริ่มมองเห็นว่ามีความสามารถในงานที่ตนทำแค่นั้น จะวางแผนชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่า อัตมโนทัศน์ของบุคคลในแต่ละวัยจะมีความแตกต่างกัน และมีการพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของบุคคล ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมขณะที่บุคคลนั้นเจริญเติบโต และหล่อหลอมให้บุคคลมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันออกไป

จันท์เพ็ญ โชติศิริ (2532: 73) กล่าวถึง องค์ประกอบที่ทำให้อัตมโนทัศน์เปลี่ยนแปลง ได้แก่

1. สังคมที่เขาอยู่ การเป็นที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับจากสังคมที่เขาอยู่ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของบุคคล

2. ผู้ใกล้ชิด เช่น บิดา มารดา ครู ญาติ หรือเพื่อนสนิท มีอิทธิพลเหนือพัฒนาการของบุคคลนั้น ความไว้วางใจ ความเชื่อถือ เจตคติที่คนเหล่านั้นมีต่อบุคคลจะมีผลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์

3. อัตมโนทัศน์ตามอุดมคติ หมายถึง ความนึกคิดหรือเจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง ตามที่บุคคลนั้นปรารถนาจะเป็น บุคคลจะตั้งอัตมโนทัศน์ตามอุดมคติเอาไว้ ถ้าทำได้ อัตมโนทัศน์ของบุคคลก็จะดีขึ้น ถ้าทำไม่ได้ก็จะเกิดความท้อถอย รับผิดชอบเองว่าไม่มีค่า ทำให้อัตมโนทัศน์ของตนต่ำลง

พรรณิ ช.เจนจิต (2534: 203-205) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่ออัตมโนทัศน์ไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต ความบกพร่องของประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต ซึ่งจะทำให้เป็นคนเปิดเผย แสดงออกดังประสบการณ์ในช่วงแรก ความทรงจำต่างๆในอดีตเป็นสิ่งที่ฝังใจและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์

2. อิทธิพลทางวัฒนธรรม บุคคลในทุกวัฒนธรรมจะพัฒนาบุคลิกภาพขึ้นมาเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของสังคมนั้นๆ ดังนั้นในช่วงของการอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่เล็ก เด็กอาจจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีบุคลิกภาพเป็นไปตามความต้องการของสังคมนั้นๆ ค่านิยมของวัฒนธรรมจะสะท้อนให้เห็นได้จากการอบรมเลี้ยงดู สังคมใดที่ฝึกเด็กให้เป็นคนที่ทำอะไรมักนึกถึงครอบครัว เด็กจะมีลักษณะซื่อสัตย์ ให้ความร่วมมือ อุทิศตน ในทางตรงกันข้ามสังคมที่เลี้ยงดูเด็กในลักษณะคำนึงถึงตนเองเป็นใหญ่ เด็กจะมีลักษณะทำอะไรตามความต้องการของตนเอง ไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ เห็นแก่ตัว

3. ร่างกาย มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรง คือ เป็นตัวกำหนดความสามารถว่าเด็กจะทำอะไรได้หรือไม่ได้ ทางอ้อม คือ เด็กคิดอย่างไรเกี่ยวกับร่างกายของตน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการที่เด็กคิดว่าคนรอบๆข้างคิดอย่างไรกับตน

4. สถิติปัญญา เด็กที่เฉลียวฉลาดมากๆ มักชอบทำอะไรแปลกๆ การที่เด็กมีอัตมโนทัศน์ว่าตัวเองต่างจากผู้อื่น ทำให้เด็กฉลาดทำตัวไม่ค่อยถูกเมื่อเข้ากลุ่ม ส่งผลให้รู้สึกไม่สบายใจ ไม่มั่นใจในตนเองในการคบเพื่อน ส่วนเด็กที่มีอัตมโนทัศน์ว่าตัวเองไม่ฉลาดเท่าเพื่อน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นคนวงนอกจะทำให้เด็กพัฒนาความรู้สึกด้อย เด็กจะมีประสบการณ์แคบ เป็นผลให้ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเท่าที่ควร

5. ความสำเร็จและความล้มเหลว ความล้มเหลวไม่เป็นเพียงแต่สิ่งที่จะทำลายอัตมโนทัศน์เท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงการปรับตัวในสังคมอีกด้วย ส่วนความสำเร็จจะนำไปสู่การพัฒนาอัตมโนทัศน์ช่วงส่งผลไปสู่การปรับตัวในสังคมต่อไปในอนาคต

6. การยอมรับทางสังคม เด็กที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนในฐานะผู้นำกลุ่มจะสามารถพัฒนาความมั่นใจในตนเอง มีลักษณะมั่นคง มีความภาคภูมิใจ เด็กที่เป็นมิตรและมีความมั่นใจในตนเอง อยากรจะมีเพื่อนมาก ยิ่งเด็กกว้างขวางในหมู่เพื่อนเท่าใด ก็จะมีพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม เด็กที่ไม่ค่อยกว้างขวางในหมู่เพื่อน จะเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ มีอารมณ์ขุ่นมัว หงุดหงิดและรู้สึกว่าเพื่อนๆไม่เป็นมิตรกับตน

7. สัญลักษณ์ของสถานภาพทางครอบครัว สัญลักษณ์ที่แสดงสถานภาพของครอบครัว ได้แก่ เสื้อผ้าเครื่องใช้ เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ดีเพราะเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับจากกลุ่ม

8. อิทธิพลของครู ครูจะต้องมีเจตคติในการยอมรับผู้อื่น การให้ความอบอุ่นและความเป็นกันเอง จะช่วยพัฒนาอัตมโนทัศน์ในทางบวกให้กับเด็กได้

9. อิทธิพลทางครอบครัว ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กมากที่สุด เพราะบ้านเป็นสังคมแรกที่เด็กเรียนรู้แบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับบ้าน

มากกว่าสังคมอื่นๆ เจตคติของพ่อแม่ที่มีต่อตัวเด็ก ถ้าเต็มไปด้วยความรัก ความเข้าใจ และความสนใจ จะช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี สำหรับเด็กที่ปรับตัวไม่ได้เพราะอยู่กับพ่อแม่ที่อารมณ์ปฏิเสธ ขาดความรักความอบอุ่น มีความรู้สึกเกลียดชัง ตลอดจนความเข้มงวดกวดขันในพฤติกรรมของเด็ก จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ค่านิยม หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านต่างๆ เป็นการรับรู้ตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีทั้งอัตมโนทัศน์ที่ดีและไม่ดีขึ้นอยู่กับ การรับรู้ตนเองในสถานการณ์แต่ละขณะ ซึ่งน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรเจอร์ส (อภิญา สุทธิสิงห์.2541: 24 อ้างอิงจาก Rogers.1972) พบว่า อัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว กล่าวคือ บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ดีจะสามารถปรับตัวได้ดี หรือในทางกลับกัน บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดีก็จะมีอัตมโนทัศน์ดี

จอห์น ไฮเวิร์ด ดันซิม (ปริศนา เกตรา.2544: 74 ; อ้างอิงจาก John Howard Deitch.1959) ศึกษาอัตมโนทัศน์ระหว่างเด็กชายที่มีปัญหาด้านความประพฤติ กับเด็กชายที่ไม่มีปัญหาด้านความประพฤติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายอายุ 15-16 ปี จำนวน 100 คน ใช้แบบวัดอัตมโนทัศน์ของเทเนนสซี ผลการวิจัยพบว่า เด็กชายไม่มีปัญหาด้านความประพฤติมีอัตมโนทัศน์ดีกว่าเด็กชายที่มีปัญหาด้านความประพฤติ

งานวิจัยในประเทศ

ผ่องพรรณ ติปัญญา (อภิญา สุทธิสิงห์. 2541: 22; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ ติปัญญา. 2518) ศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้มาตรวัดที่ดัดแปลงมาจากมาตรวัดอัตมโนทัศน์ของสิทธิโชค วรานุสันติกุล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีจากครอบครัวชั้นกลางมีอัตมโนทัศน์สูงกว่านักเรียนที่มาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล และไข่มุก วิเชียรเจริญ (อภิญา สุทธิสิงห์. 2541: 22; อ้างอิงจาก กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล; และไข่มุก วิเชียรเจริญ. 2527) ศึกษาอัตมโนทัศน์ของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้มาตรวัดอัตมโนทัศน์ของเทเนนสซี พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยรวมของอาจารย์หญิงสูงกว่าอาจารย์ชายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนอัตมโนทัศน์ในด้านต่างๆ 8 ด้าน พบว่า อาจารย์หญิงมีอัตมโนทัศน์ในด้านศีลธรรมและด้านครอบครัวสูงกว่าอาจารย์ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านความพึงพอใจในตนเอง ด้านพฤติกรรมและด้านนิพจน์วิจารณ์ตนเอง อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า อัตมโนทัศน์โดยรวมระหว่างช่วงอายุไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์แยกในแต่ละด้าน พบว่า อัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรมของอาจารย์ระหว่างช่วงอายุ 21 ถึง 30

ปี กับช่วงอายุ 41 ถึง 60 ปี และระหว่างช่วงอายุ 31 ถึง 40 ปี และ 41 ถึง 60 ปี และอาจารย์ช่วงอายุ 31 ถึง 40 ปี แตกต่างกับช่วงอายุ 41 ถึง 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิญา สุทธิสิงห์ (2541: 63) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของพฤติกรรมแบบเอ และอัตมโนทัศน์กับนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน ด้วยมาตรวัดอัตมโนทัศน์เทเนสซีพบว่า องค์ประกอบ TAB ด้านความพยายามเพื่อความสำเร็จมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับอัตมโนทัศน์ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง องค์ประกอบของ TAB ด้านความไม่อดทน ความหงุดหงิด มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับอัตมโนทัศน์โดยรวมและอัตมโนทัศน์ในด้านต่างๆ และมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับอัตมโนทัศน์ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

พรรณวดี จันทราช (2544: 73) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับอัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน กับอัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านสื่อสารมวลชนกับอัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์สูงมักมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น มีการปรับตัวที่ดี และมีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าอัตมโนทัศน์น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40 ; อ้างอิงจาก Ruch 1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา และพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุริจตุกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆนั้นได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆเหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

แสงเดือน ไยไรสง (2538: 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะเด่นโดยส่วนรวมของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกทั้งร่างกายและจิตใจ อันจะทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

กฤษศรี คำชาย (2540: 198) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นคำกลางๆ หมายถึงลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอกซึ่งประกอบเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร

อลพอร์ต (สุรางค์ โคว์ตระกูล. 2544: 31; อ้างอิงจาก Allport 1955) ให้คำจำกัดความของคำว่าของคำว่า “บุคลิกภาพ” ว่าเป็นการจัดและรวบรวมเกี่ยวกับระบบทางร่างกายและจิตใจ (Psychophysical Systems) ภายในตัวของแต่ละบุคคลแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยังผลให้แต่ละบุคคลมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ไม่ซ้ำแบบกับคนอื่น

วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์ (2544: 29) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลมีลักษณะแตกต่างจากบุคคลอื่นซึ่งมีปัจจัยเกี่ยวข้อง ได้แก่ พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ ประสบการณ์ และการฝึกอบรมในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นตามความประสงค์

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2544: 31) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลแสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

เนตรชนก พุ่มพวง(2546: 73-87) ที่ศึกษาเรื่องของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน

อารี พันธุ์ณี (2546: 67) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญารวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

ความสำคัญของบุคลิกภาพ

อารี พันธุ์ณี (2546: 67) กล่าวว่า ถึงความสำคัญของบุคลิกภาพในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การดำเนินชีวิต การงานและสังคม ซึ่งมีผลต่อความเจริญก้าวหน้า คุณประโยชน์และความสำเร็จของบุคคลดังนี้

1. ความมั่นใจ บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะมีความรู้สึกมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำต่าง ๆ ได้อีกด้วย
2. ความสำเร็จ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี สามารถสร้างศรัทธาแก่ผู้พบเห็น
3. ประกอบกับมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ความเป็นตัวของตัวเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ก็จะทำให้เป็นคนที่ยึดมั่นในตนเองสูง และเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ดี

ประเภทของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาได้ให้ความสนใจในเรื่องบุคลิกภาพมากเพราะมีความเห็นว่าการศึกษเกี่ยวกับบุคลิกภาพจะสามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลในปัจจุบัน และคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลในอนาคตได้ จึงทำให้นักจิตวิทยาได้ตั้งทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับบุคลิกภาพขึ้นมา และได้ให้ความหมายของคำว่า “บุคลิกภาพ” ไว้มากมาย ซึ่งสรุปตรงกันว่า บุคลิกภาพคือ ลักษณะที่แท้จริง

ของบุคคลนั้นบุคลิกภาพ หมายถึง การรวมระบบต่างๆ ทางจิตวิทยาภายในบุคคล ประกอบด้วย ความรู้สึกต่างๆทัศนคติ คุณค่า และพฤติกรรมจนกลายเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคลซึ่งต้องปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของเขาเนื่องจากแม้จะมีหมายเหตุบุคลิกภาพต่างๆ ยังคงมีลักษณะกว้างๆ ดังนั้นในระยะต่อๆ มา นักจิตวิทยาจึงหันมาสนใจกับทฤษฎีที่มุ่งศึกษาลักษณะพฤติกรรมที่จำกัดวงแคบเข้ามา ในที่นี้ขอกกล่าวถึงเฉพาะบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว ดังนี้ ดร.คาร์ล จี. จุง (Carl Gustav Jung: 1875-1961) เป็นจิตแพทย์และนักจิตวิทยาชาวสวิสได้เปรียบเทียบบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน และจำแนกบุคลิกภาพตามลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสังคม หรือตามลักษณะการดำเนินชีวิตไว้ดังนี้

1. ประเภทเก็บตัว (Introvert) เป็นบุคคลประเภทชอบอยู่โดดเดี่ยว ชอบอยู่ตามลำพังชอบแยกตัวเองออกจากสังคม ชอบทำงานคนเดียว ใช้ความคิดของตัวเองเป็นหลักในการสำรวจตัวเองควบคุมตัวเอง คิดแต่เรื่องเกี่ยวกับตัวเอง สนใจเฉพาะเรื่องของตน ไม่ค่อยกล้าแสดงตัวต่อชุมชนมักเก็บความทุกข์ไว้กับตัวเอง เก็บความรู้สึกเก่ง ไม่ค่อยจะแสดงออก มักจะหวาดระแวง มีความกดดันทางอารมณ์ มีลักษณะเป็นหนอนหนังสือ ไม่ชอบสังคม (ไม่ชอบการสมาคม) ไม่ชอบติดต่อกับคนหมู่มากไม่ชอบทำตัวเด่นเมื่อออกสังคม ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงยาก ชอบทำอะไรตามระเบียบกฎเกณฑ์แบบแผนของสังคม มีหลักการที่แน่นอนในการที่จะควบคุมตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก ทำอะไรมักขึ้นกับการตัดสินใจของตนเองเป็นใหญ่ ถือความคิดเห็นของตัวเองเป็นหลักเสมอ ถือความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ยึดถือตัวเองเป็นใหญ่ มีแนวคิดเป็นของตนเอง มักทำหรือคิดโดยผูกพันกับตนเองมากกว่าคนอื่น หรือสิ่งแวดล้อมอื่น สนใจแต่เรื่องของตนเองมากกว่าสิ่งอื่น หรือปรับตัวได้ค่อนข้างยาก เห็นแก่ตัว ถ้ามีความรู้สึกขัดแย้งและเกิดความคับข้องใจจะปรับตัวในรูปการกระถดถอย(Withdrawal) การหลบหนีแยกตัวออกจากสังคม มักเป็นคนเก็บตัว เป็นพวกที่มีความคิด ความรู้สึกทางใจ และการกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องของตัวเอง ไม่ใคร่จะคำนึงถึงความจริงของโลกภายนอก นอกจากความจริงนั้นๆ จะเผชิญไปพ้องกับความคิดของตัวเองเข้า จะทำการงานอะไรมักพิจารณาอย่างรอบคอบสุขุม คือหาทางหนีทีไล่ให้ดีเสียก่อน เป็นพวกที่มีหัวรุนแรงทั้งทางความคิด ความรู้สึก และทางการกระทำ เป็นคนเจ้าปัญญาและชอบฝัน มีอารมณ์เบา ลึก โกรธ เกลียด รังกาย แต่ไม่ใคร่แสดงออกมาให้เห็นชัด ดูเป็นคนเฉยๆ บางทีไม่เป็นคนก้าวร้าว โอ้อวดตน ไม่ชอบพูดจาสมาคมกับใคร เวลาเจ็บใจจะเจ็บรุนแรงมาก ไม่ค่อยหายโกรธง่ายๆ เมื่อเกิดเรื่องผิดร้ายเกิดขึ้นมักจะโทษตัวเองจึงทำให้จิตเกิดปมด้อยขึ้นได้ง่าย เป็นบุคคลประเภทที่มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเองและการปฏิบัติตน เป็นคนที่เชื่อมั่นในตัวเองและทุกๆ อย่างที่กระทำมักจะขึ้นอยู่กับตัวเอง เป็นบุคคลประเภทที่ผูกพันสิ่งต่างๆ เข้ากับตัวเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคม พุดน้อย มีนิสัยขี้อาย กลัวคนอื่นมอง ไม่กล้าทำอะไรมากนัก ชอบอยู่ตามลำพังมากกว่าอยู่ในหมู่เพื่อนฝูง เมื่อเกิดความคับข้องใจมักมีพฤติกรรมแบบหลบหนี แยกตัวเองออกไปเสียจากสังคม

2. ประเภทเปิดเผย หรือประเภทชอบสังคม หรือประเภทแสดงตัว (Extravert) มีแนวโน้มที่จะสนใจสิ่งภายนอกตัว พวกที่คิดแต่เรื่องภายนอกตัวเอง มีลักษณะเป็นคนที่แสวงหา และชอบ

กระทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ชอบการสังสรรค์ ชอบการเข้าสังคมอยู่กับคนหมู่มาก ชอบเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ชอบคบหาสมาคมกับคนอื่น ๆ มีการยอมรับและปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้ เป็นคนที่พูดคุยสนุกสนานเป็นกันเอง ชอบพูดคุยกับคนอื่น มีลักษณะเปิดเผย คบคนง่าย ใจกล้า ชอบที่จะแสวงหาประสบการณ์ชีวิต โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมจริงๆ มากกว่าการอ่านจากหนังสือ หรือนั่งนึกคิดเอาเองตามลำดับ ประเภท Extravert ชอบเด่น ชอบดัง แต่งตัวดีพิถีพิถัน เป็นคนเปิดเผย ชอบการเปลี่ยนแปลงพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ใหม่อยู่เสมอ ชอบเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ชอบทำอะไรโดยไม่วางแผนล่วงหน้า ชอบนำตัวเองไปพัวพันกับสิ่งแวดล้อม หรือกับบุคคลอื่นโดยทั่วไปชอบสมาคม การเข้าร่วมกลุ่ม สังคมเก่ง ไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซากจำเจ สนใจและตื่นตัวต่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงความเคยชินหรือลักษณะนิสัยของตนเองได้ง่าย เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป สนใจสิ่งต่างๆ ง่าย แต่ความสนใจไม่ค่อยยั่งยืน การแสดงออกซึ่งอารมณ์เห็นได้ง่ายชัดเจน นิยมเชื่อโดยมีการพิสูจน์ ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัว ในการปรับตัวและปฏิบัติตน ถ้าเกิดความคับข้องใจจะปรับตัวในรูปก้าวร้าว มักปรับตัวด้วยวิธีชดเชย มีอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ชอบการค้นหาความจริง มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริงและข้อมูลที่ได้ส่วนบุคคลที่ไม่สามารถจัดเข้าอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างแท้จริง บางครั้งก็มีลักษณะเก็บตัว แต่บางครั้งก็ชอบสมาคม ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นพวกที่อยู่กลางๆ พวกมีบุคลิกภาพแบบกลางๆ คือพวกที่อยู่ระหว่างพวกที่ถือตัวเองเป็นศูนย์กลาง และพวกที่ถือสังคมเป็นศูนย์กลาง Carl Gustav Jung เรียกบุคคลที่มีบุคลิกภาพกลางๆ ไม่นิยมเอียงไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะนี้ว่า Ambivert

นอกจากนั้น กันยา สุวรรณแสง (2533: 80-86) ได้สรุปบุคลิกภาพตามแนวคิดของ Jung ได้กล่าวโดยสรุปไว้ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) คือบุคคลที่มีลักษณะที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ชอบการทำงานเงียบๆ คนเดียว ไม่ชอบปรึกษาหารือกับใคร แต่มักทำงานคนเดียว

ได้ดีเป็นพิเศษเพราะมีโครงการและแผนงานอย่างละเอียดรอบคอบ

1.2 มีความวิตกกังวลในเรื่องไม่เป็นเรื่อง เช่น กลัวคนนินทา กลัวโชคร้าย

1.3 ชอบสนใจข่าวลือ

1.4 ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง

2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) คือบุคคลที่มีลักษณะที่สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ชอบสังคม คือบุคคลที่มีลักษณะเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ มีความรื่นเริงสนุกสนาน ไม่ชอบการศึกษาโดยลำพัง และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

2.2 ชอบเป็นผู้นำ ชอบโดดเด่น อยากได้รับความยอมรับนับถือ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.3 ชอบผจญภัยมีความกล้าหาญชอบความตื่นเต้นและชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ

2.4 ชอบอิสระ ไม่ชอบระเบียบแบบแผน ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ชอบขอความช่วยเหลือจากใคร

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัว

แบบแสดงตัว(Extrovert Personality)	แบบเก็บตัว(Introvert Personality)
1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริงและข้อมูลที่ได้มาอย่างยุติธรรม	1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเอง
2. อุปนิสัยถูกควบคุมโดยความจำเป็น	2. มีมาตรฐานกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อควบคุมอุปนิสัยของตนเอง
3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์	3. ไม่ค่อยมีการยืดหยุ่นและปรับตัว
4. ไม่ค่อยพะวงถึงตัวเองมากนัก	4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ
5. การปรับตัวมักเป็นรูปแบบของการชดเชย	5. การปรับตัวมักเป็นในรูปแบบการหลบหนี
6. ถ้าจะเกิดความผิดปกติทางใจมักเป็นประเภทไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ Hysteria	6. ถ้าจะเกิดความผิดปกติทางใจมักจะเป็นประเภทวิตกกังวล Anxiety

ที่มา: กัญญา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. หน้า 85-86.

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่รวมเป็นฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

งานวิจัยในประเทศ

ทาเกอร์ และซูบิช (Takar; & Subich. 1997: 482-491) ศึกษาเรื่อง การสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างมิติบุคลิกภาพกับความพึงพอใจในงาน โดยศึกษาวิจัยผู้ใหญ่ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และใช้วิธีการวัดที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปว่า มิติของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบสามารถใช้ทำนายความพึงพอใจในงานได้อย่างมีนัยสำคัญ และนอกจากนี้ยังมีลักษณะเฉพาะ นั่นคือ พนักงานที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงออกจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงาน และพนักงานที่มีบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในงาน

ทานาฟ (จิราภรณ์ จงมันคงชีพ. 2547: 36-37; อ้างอิงจาก Tanaff. 1999) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในงานและบุคลิกภาพ: ใช้รูปแบบบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ โดยศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพและความพึงพอใจในงานในบริษัทนานาชาติครอบคลุม 6 งานอาชีพได้แก่ ด้านเทคนิค ธุรกิจ ทรัพยากรบุคคล ธุรกิจ การกฎหมาย และผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีจากผลการวิจัย พบว่า ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบความสัมพันธ์ผกผันระหว่างบุคลิกภาพแบบหัวนั้หวและ ความพึงพอใจในงานในทุกกลุ่ม แต่มีเพียงประเภทเดียวเท่านั้นคือ มิติบุคลิกภาพแบบเปิดกว้างรับ ประสบการณ์เป็นมิติเดียวที่ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญกับความพึงพอใจในงานโดยจากการ วิเคราะห์สมการความถดถอยแบบพหุคูณ พบว่าบุคลิกภาพแบบหัวนั้หวเป็นปัจจัยบุคลิกภาพ พื้นฐานที่เป็นตัวแปรของความพึงพอใจในงาน

ชไนเดอร์ (Schneider. 1998) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความพึงพอใจในงานในกลุ่มงานต่าง ๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการบำบัดโรคกลุ่มดูแลสุขภาพที่บ้านและกลุ่มศูนย์ฟื้นฟูสภาพ ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างบุคลิกภาพที่แตกต่างกันได้แก่ บุคลิกภาพแบบเปิดกว้างรับประสบการณ์และความพึงพอใจในงานด้านเพื่อนร่วมงานและตัวงาน

เฟิร์นแฮม, มิลเลอร์ (Furnham; & Miller. 1997: 705-707) ได้ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพ การขาดงานและผลผลิตโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างพนักงานขายทางโทรศัพท์ พบว่า พนักงานที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการขาดงานและไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหัวนั้หวกับการขาดงานจากการวิจัยที่นำเสนอมาเกี่ยวกับบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว ดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีคุณลักษณะที่ดีมากกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว เช่น มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสสูงกว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า มีความสำเร็จในการทำกิจกรรม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ทำงานที่มีลักษณะติดต่อกับผู้อื่นได้ดี มีความพึงพอใจในชีวิตสูง และมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย มีความพึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวนี้ แม้จะมี

งานวิจัยเพียงเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตสมรส แต่ก็แสดงแนวโน้มของผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวว่าจะมีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นไปในทางที่ดี ผู้วิจัยจึงนำมาตั้งสมมุติฐานข้อ 10 , 11 และ 12 ว่าผู้สูงอายุที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีทัศนคติต่อความรักสูงกว่าผู้สูงอายุที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและจากการศึกษาเกี่ยวกับตัวทำนายและความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตัวทำนายทัศนคติต่อความรัก ได้แก่ ปัจจัยทางจิตวิทยา คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และตัวทำนายทัศนคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ได้แก่ ปัจจัยทางจิตวิทยา คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญภา แพทย์พันธุ์ (2539: 135) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในชีวิตสมรสของ คู่สมรสที่มีลักษณะบุคลิกภาพคล้ายคลึงกันและคู่สมรสที่มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า คู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสสูงกว่ากลุ่มอื่นเมื่อมีคะแนนบุคลิกภาพใน

องค์ประกอบต่อไปในสูงทั้งสองคน มีดังนี้ ชอบบอกสังคม มีหิริโอตตัปปะ ชอบทดลอง ใช้อำนาจกล้าเสี่ยงภัย ซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ธรรมบุญ นิลวรรณ (2537: 25) ได้ทำการศึกษา การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกันในวิชา การเขียนภาพฉาย โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน 3 แบบ ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (extrovert) สูงกว่ากลุ่มบุคลิกภาพแบบปกติ (ambivert) และสูงกว่ากลุ่มบุคลิกภาพ แบบเก็บตัว (introvert) และกลุ่มบุคลิกภาพแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างจาก กลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ศักดิ์สิทธิ์ สรณพงศ์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพกับเจตคติ ความต้องการและบุคลิกภาพแบบแสดงตัว-เก็บตัวของสมาชิกกลุ่มควบคุมคุณภาพ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่างชั้นปีมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีบุคลิกภาพแสดงตัวที่แตกต่างกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล บุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิต นักศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางกลับกัน โดยนิสิตนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพแสดงตัวต่ำ และนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูง นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวกับความเชื่อมั่นในตนเองเป็นไปในทางเดียวกันกล่าวคือนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูงจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ศักดิ์สิทธิ์ สรณพงศ์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพกับ เจตคติความต้องการและบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวของสมาชิกกลุ่มควบคุมคุณภาพ พบว่า จากลักษณะของบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ที่ชอบเข้าสังคมชอบการเปลี่ยนแปลง และมิงงานวิจัยพบว่า ผู้มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จะทำงานที่มีลักษณะติดต่อกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในขณะที่ ธีระศักดิ์กำบรรณารักษ์ ฝ่ายแผนการและติดตามผล กรมพลศึกษา พบว่า การมีความเกรงใจสูง การไม่กล้าแสดงออก ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นปัญหาสำคัญของการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ ดังนั้นจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัยข้อ 8 ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวของสมาชิกกลุ่มควบคุมคุณภาพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ประพิศ จันทร์พุกษา (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการมีส่วนร่วมในสังคม กับความพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางบุคลิกภาพ คือ บุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว และบุคลิกภาพหัวน้ไขว้-มั่นคงในสภาวะอารมณ์ ลักษณะทางชีวสังคม คือ รายได้ การมีส่วนร่วมในสังคม คือ การมีส่วนร่วมในเชิงสังคม และการมีส่วนร่วมในเชิงจิตใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพอใจในชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรบุคลิกภาพหัวน้ไขว้-มั่นคงในสภาวะอารมณ์ ตัวแปรการมีส่วนร่วมในเชิงจิตใจ ตัวแปรบุคลิกภาพ เก็บตัว-แสดงตัว และตัวแปรการมีส่วนร่วมในเชิงสังคมสามารถร่วมกันทำนายความพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุไทยใน เขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยร่วมกันทำนายในกลุ่มรวมได้ 26 % ผู้สูงอายุที่มีความพอใจในชีวิตต่ำ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว และมีส่วนร่วมในเชิงสังคม หรือเชิงจิตใจ หรือใน สังคมน้อย ผู้สูงอายุที่มีความพอใจในชีวิตสูง เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคงในสภาวะอารมณ์หรือเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในสังคมมาก ผู้สูงอายุที่มีความพอใจในชีวิตสูง เป็นผู้มีระดับการศึกษาสูง และมีส่วนร่วมในสังคมมาก การวิจัยนี้จึงชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของลักษณะทางบุคลิกภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม ว่ามีผลต่อความพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุไทย

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพทั้งแบบเก็บตัว-แสดงตัว มีผลให้เด็กมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านของพฤติกรรม การแสดงออกและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากการเลี้ยงดู ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ความหมายของเจตคติ

คอลลินส์ (1970: 68) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่างๆว่าดี – ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้-ยอมรับไม่ได้

โรเคินท์ (1970: 10) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เบลคิน และไฮเดล (1979:13) ให้ความหมายเจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอและคงที่

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2530: 238) ให้นิยามคำว่า ท่าทีเจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มาและกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นแบบเข้าสู่ (Approach) หรือถอนตัวออก (Withdrawal) ก็ได้ และด้วยเหตุนี้วัตถุที่เป็นเป้าหมายของปฏิกิริยาจึงอาจมีคุณค่าในทางบวกหรือทางลบก็ได้ในแง่ของบุคคล

สุชา จันทน์เอม (2533: 3) ได้กล่าวถึง เจตคติว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีที่บุคคลมีต่อวัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่างเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เจตคติเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล เจตคติมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมและบุคลิกภาพของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป

จากความหมายของเจตคติดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พื่อใจ ไม่พื่อใจ ต่อสิ่งใด ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะสำคัญของเจตคติ ส. วาสนา ประवालพฤษ (อุษณีย์ วรณจีย์. 2536: 75 ;อ้างอิงจาก ส. วาสนา ประवालพฤษ. 2524: 5) ได้สรุปไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนี้ เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้
 2. สภาวะตอบสนองของบุคคลที่จะยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น มีลักษณะที่ซับซ้อน ทั้งนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย
 3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
 4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้
 5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ ซึ่งบุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ ความเป็นปัญญา
 6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้
- จะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะที่เกิดจากบุคคล โดยผ่านการเรียนรู้มาตั้งแต่เด็ก ประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม มีอิทธิพลทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือปฏิเสธ ตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ลักษณะของเจตคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัยต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

รอส (Ross. 1977: 44-45) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเมืองนิวยอร์กที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่เพียงคนเดียวจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องทางเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ทั้งสองคน

มาร์โจรี (Marjorie. 1982: 3254 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองและสัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมการทำแท้ง ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการทำแท้งของวัยรุ่น ซึ่งพบว่า วัยรุ่นที่มีการตั้งครรภ์ก่อนการสมรสและทำแท้ง ส่วนใหญ่พ่อแม่มีความขัดแย้งกัน บรรยากาศในครอบครัวตึงเครียดและมีอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองต่ำ

วอล์ท และตันลอบ (ผกาพันธ์ ชนะภย. 2529: 13; อ้างอิงจาก Wohl; & Dolop. 1970) ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง โดยให้อ่านเรื่องหนึ่งเรื่อง หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการเข้าหาผู้ชายก่อน มากกว่านักศึกษอังกฤษและอเมริกา โดยที่นักศึกษาไทยวิจารณ์การกระทำของผู้หญิงสาวว่าไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผลและควบคุมตนเองไม่ได้ นอกจากนั้นยังต้องการให้ความประพฤติในเรื่องเพศถูกต้องตามศีลธรรมมากกว่านักศึกษาตะวันตกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ทวีศักดิ์ ธิระบัญญัติ (2543: 80) ศึกษาความคิดเห็นต่อการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครองและการสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า เกณฑ์ในการตัดสินใจในการเลือกคบเพื่อนต่างเพศและใช้ในการเลือกคู่ครองมากที่สุด คือความประพฤติและนิสัยดี รองลงมาคือ การมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

หทัยขวัญ สหชัยยนต์ (2548: 83-91) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ โดยนักเรียนหญิงมีเจตคติทางบวกมากกว่าเพศชาย องค์ประกอบทางด้านอิทธิพลสื่อ สัมพันธภาพนักเรียนกับผู้ปกครองและเพื่อน มีเจตคติทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศมีส่วนทำให้การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศเป็นไปอย่างราบรื่น ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

เมอร์เรย์ และเซนเทอร์ (Murray; & Zentner. 1985: 518) ให้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

นิเทศ เจริญภักดิ์ (2543: 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็กโดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี และให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด ต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียน และให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิต และการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงชีวิตหนึ่งที่สำคัญกับชีวิตของเด็ก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อาห์มาด และฮูด (Ahmad; & Hood. 1984: 498-502) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของมหาวิทยาลัยไอโอวา ปีการศึกษา 1977 -1981 กลุ่มตัวอย่าง 1968 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสำรวจสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ไมน์ และเจนเซน (Mines-Jensen Interpersonal Relationship Inventory: Mjiri) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ความอดทนและ

คุณภาพของสัมพันธภาพ ผลปรากฏว่า นักศึกษามีการพัฒนาของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

งานวิจัยในประเทศ

สุรีย์พร กฤษเจริญ และคณะ (2551: 68) ศึกษาการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ และความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก พบว่าลูกผู้หญิงมีความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศโดยรวมในระดับมาก ดังนั้น พ่อแม่ ครู บุคลากรที่มสุขภาพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสนใจการสอนเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผู้หญิงเป็นพิเศษ คือ ต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความต้องการของวัยรุ่นผู้หญิง เพื่อป้องกันไม่ให้อายุรุ่นผู้หญิงต้องไปแสวงหาข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งข้อมูลอื่นส่วนพ่อสอนเรื่องเพศให้กับลูกน้อยกว่าที่แม่สอน และพ่อแม่สอนเรื่องเพศให้ลูกน้อยกว่าที่ลูกต้องการให้พ่อแม่สอนเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าลูกต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศให้ ในขณะที่พ่อแม่ยังสอนเรื่องเพศได้น้อยกว่าความต้องการของลูก จึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนที่บุคลากรที่มสุขภาพจะต้องพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ให้มีความสามารถในการสอนเรื่องเพศให้ตรงกับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก มีความเข้าใจลูกวัยรุ่น สามารถเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศให้ลูกได้ เพื่อให้ลูกมีทักษะการใช้ชีวิตวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมและมีสุขภาพทางเพศที่ดีต่อไป

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

เมติสัน (สุธีตา หงสาชาติ. 2539: 44-45; อ้างอิงจาก Medison. 1985) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษามีบุคลิกเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียน อิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

กันยา สุวรรณแสง (2533: 61-65) อธิบายว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนมี 2 ลักษณะคือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญาโดยความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพัน ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การกระทำที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ยกตัวอย่าง เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข มีความเกรงใจ วางตัวในฐานะที่เหมาะสม ให้ความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ เป็นต้น

ปราณี พรธณวิเชียร (2534: 76-78) กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติตนกับเพื่อนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควร ปฏิบัติดังนี้ ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเพื่อน เก็บข้อมูลเล็กๆน้อยๆของเพื่อนไว้ เก็บอคติต่างๆไว้ในใจ อย่าจดจำในสิ่งที่ให้ไป เปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงน้ำใจบ้าง ฝึกเป็นผู้ที่อารมณ์ขันกับเพื่อน และนึกถึงมิตรภาพเก่าๆกับเพื่อนให้กลับคืนมา

ศุภวดี บุญวงศ์ (2539: 19) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้านิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน นิสิตจะสามารถเรียนรู้บทบาทของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้

เกิดความรู้สึกอุ่นใจ มีความมั่นคง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดี สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อนสัมพันธ์ภาพอันดีไว้ ดังนี้แสดงกิริยา ยิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟัง ข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็กๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สรุปได้ว่า การที่นักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์กันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในด้านการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมต่อกัน ในด้านการให้ความร่วมมือความช่วยเหลือในทางด้านการเรียนรู้ และยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันจะส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David. 1971: 578) พบว่า นักศึกษามีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ในชั้นมากมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นต่ำ สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจและมีการขัดแย้งสมาชิก จะมีพฤติกรรมไม่ฟังปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล เดวิด (David. 1971: 578) ยังศึกษาผลของความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน การปรับตัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของมหาวิทยาลัยเฟรชแมน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมากและมีการปรับตัวที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนน้อย และมีการปรับตัวไม่ดี

เฮิร์ด (Hurd. 1971: 3793) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยจอร์เจีย ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาเป็นตัวของตัวเอง ได้รับอิทธิพลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย

เลย์แมน (Layman. 1975: 7210) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกลาโฮมา ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่ตั้งใจเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและควมมีระเบียบวินัย

บอยด์ (Boyd. 1979: 175) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาผิวดำ จำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในช่วง 10 ปี (1970-1979)

ผลการศึกษาพบว่าความเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ชัดเจนในช่วง 10 ปี วัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ศิริพานิช (2530: 60) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาในการปรับตัว ด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือมีความรู้สึกว่ามี การแข่งขันในการเรียนและรู้สึกว่าตัวเองไม่ อบอุ่นมั่นคง รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน คือ รู้สึกว่า ตนเองว่าเหวเมื่อขาดเพื่อน เมื่อไปขอความช่วยเหลือ รู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงใจต่อกัน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 85) ได้เสนอแนะการพัฒนา สภาพแวดล้อมสังคม กลุ่มเพื่อนให้ เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยครู ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็น ความสำคัญของเพื่อน กลุ่มพัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการจัดให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีส่วนสำคัญในการสร้างสายสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกันในกลุ่ม ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 28) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัว ไว้ทรงผมตามอย่างดาราดาราภาพยนตร์ เป็นต้น

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2545: 153-154) กล่าวว่า พฤติกรรมตามแนวคิดทฤษฎีพุทธิปัญญา นิยมเชื่อว่า กระบวนการคิดมีส่วนให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมายสิ่งเร้า นอกจากนี้ ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลต่างก็มีความสัมพันธ์กัน

ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของอิริคสัน

มีนักทฤษฎีหลายท่าน กล่าวถึงทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมไว้ดังนี้

อิริคสัน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2531: 54-55) กล่าวว่า บุคลิกภาพมนุษย์จะพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์แต่ละช่วงอายุ ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ จะมีบุคลิกภาพดี พร้อมทั้งพัฒนาขั้นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาการทางสังคมด้านความต้องการของวัยรุ่นมีดังนี้

1. ด้านความไว้วางใจ (Trust & Mistrust) เริ่มตั้งแต่วัยทารก ถ้าเด็กวัยทารกได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การสัมผัสอ่อนโยน และความสัมพันธ์ใกล้ชิดขณะให้อาหารมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความไว้วางใจในบุคคลและสภาพแวดล้อม ความรู้สึกนี้จะฝังแน่นและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพในขั้นต่อไป

2. ขั้นทำอะไรด้วยตนเอง หรือความไม่แน่ใจสงสัย (Autonomy & Shame and Doubt) เกิดขึ้นในระยะปฐมวัยตอนต้น เด็กๆจะชอบสิ่งต่างๆรอบตัวเอง เรียนรู้ว่าสิ่งใดตนทำได้หรือทำไม่ได้ เริ่มควบคุมพัฒนาการตนเอง (Self-Control) และความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) ซึ่งอาจนำไปสู่ความต้องการกระทำสิ่งต่างๆโดยอิสระ เด็กที่ถูกควบคุม บังคับมากเกินไป และเกิดความสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถของตนเอง มีความอายที่คิดหรือทำสิ่งต่างๆ ความรู้สึกเหล่านี้สืบเนื่องจากการพัฒนาการขั้นความไว้วางใจ

3. การริเริ่มความละเอียดใจ (Initiative & Guilt) เกิดขึ้นในช่วงปฐมวัยตอนปลายเด็กที่มีพื้นฐานที่ดีมาแต่ต้น คือความไว้วางใจ และทำอะไรด้วยตนเอง จะกล้าริเริ่มทำสิ่งใหม่ สามารถทำอะไรหรือไปไหนตามความอยากรู้อยากเห็นของตน แสวงหาสิ่งใหม่อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นรูปของการกระทำหรือความคิดฝัน ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ถูกห้ามปรามและควบคุมอย่างเข้มงวดจะไม่กล้าริเริ่มสิ่งใดและรู้สึกละเอียดใจ รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นฝ่ายผิดอยู่ตลอดเวลาการห้ามปรามเด็กอยู่เสมอจะบั่นทอนการริเริ่มของเด็กอย่างมากมาย (Gage; & Berliner. 1973: 123)

4. ระยะต้นของวัยรุ่น (Industry and Inferiority) ลักษณะในช่วงนี้จะมีความขยันหมั่นเพียรกับความรู้สึกต่อความสามารถของตน เป็นช่วงที่เด็กอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ เด็กจะเกิดความตั้งใจที่จะมานะ หัดเขียน หัดเล่น และทำกิจกรรมต่างๆ เช่นร้องเพลง เล่นกีฬา เล่นดนตรี งานบ้านถ้าเด็กเกิดทักษะมากเกินไปอาจเกิดความหลงตัวเอง และถ้าไม่มีทักษะอาจทำให้เกิดปมด้อย

5. ระยะเป็นวัยรุ่น (Identity and Identity Diffusion) เริ่มมีการทำความเข้าใจตนเองกับความสับสนไม่เข้าใจตนเอง ตัวเองต้องการอะไร ซึ่งเกิดความขัดแย้งวิตกกังวลมากกว่าช่วงอื่น เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ ถ้าเด็กไม่สามารถแก้วิกฤติให้ลุล่วงพอสมควรพอเติบโตใหญ่จะมีความสับสนไม่มั่นคง

6. ระยะเริ่มเป็นผู้ใหญ่ (Intimacy, Solidarity and Isolation) เป็นวัยที่แสวงหาความรัก คู่ครอง มิตรภาพ ต้องการเสียสละ ถ้าสร้างความสนิทสนมจริงจังกับผู้อื่นไม่ได้ จะมีความรู้สึกอ้างว้างเดียวดาย จะไม่สามารถปรับตัวเพื่อให้เข้ากับผู้อื่นได้

ตามทฤษฎีของอีริกสัน (Erikson Theory) เด็กจะมีพัฒนาการทางสังคมที่ดีขึ้นขึ้นอยู่กับ การตอบสนองความต้องการด้านการอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความเอาใจใส่ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมตามลำดับขั้นพัฒนาในแต่ละช่วงอายุ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์ (हत्यขวัญ สหชัยยันต์. 2548: 55; อ้างอิงจาก Brown. 1982: 121-133) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากความกดดันของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงได้รับความกดดันจากกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างมากในด้านวิธีการแต่งกายสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ และการร่วมกิจกรรมทางสังคม เช่นการออกน้ด และการไปงานสังสรรค์ สำหรับความเด่นชัดของกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด

งานวิจัยในประเทศ

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา สุนิสา สิริวิพันธ์และวิมล ภคธีรเชียร (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานีผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง นักเรียนชายมีความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ นักเรียนที่เรียนโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองและนอกเขตอำเภอเมืองมีความรู้เรื่องเพศศึกษาปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

2.1 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

2.2 นักเรียนที่เรียนโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองและนอกเขตอำเภอเมืองมีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี พบว่า

3.1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นรูปแบบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนได้มากที่สุด รองลงมาคือการเข้าค่ายอบรมความรู้เรื่องเพศศึกษา การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือต่าง ๆ

3.2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี มีความต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการร่วมเพศอย่างถูกวิธี ถูกหลักและปลอดภัยมากที่สุด รองลงมาคือการคบเพื่อนต่างเพศและการปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศข้างต้นกล่าวได้ว่า พฤติกรรมเพื่อนที่วัยรุ่นเลือกคบหา จะมีผล ต่อวัยรุ่นทั้งด้านการเรียน การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ และกิจกรรมทางสังคม อื่นๆ วัยรุ่นที่ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อมได้ดี จะลดความตึงเครียดและมีความสุขสามารถพัฒนาสัมพันธภาพกับเพื่อนได้ดี ดังนั้นวัยรุ่นจึงพยายามทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าพฤติกรรมการเลียนแบบเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

กาญจนา แก้วเทพ (กาญจนา แก้วเทพ. 2543: 43; อ้างอิงจาก McQuail. 1994) โดยหลักเลียงการนิยามว่าสื่อมวลชนคืออะไร แต่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะใหม่ๆ กว้างๆ (New Attribute) ของสื่อมวลชนที่ว่า ควรจะมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ เป็นแหล่งพลังงานอำนาจ (Power Resource) เนื่องจากเป็นช่องทางที่มีอิทธิพลในการควบคุมและถ่ายทอดข่าวสารต่างๆ ของสังคม

1. เป็นแหล่งอำนาจ (Power Resource) เนื่องจากเป็นช่องทางที่มีอิทธิพลในการควบคุมและถ่ายทอดข่าวสารต่างๆ ของสังคม

2. เป็นปริมาตร (Location) ของชีวิตสาธารณะทั้งระดับชาติและสากล

3. เป็นต้นกำเนิด (Source) ของบรรดาคำนิยามและภาพลักษณ์ต่างๆ ของความจริงทางสังคม รวมทั้งเป็นอาณาบริเวณที่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ จะถูกสร้างสรรค์และดำรงรักษาเอาไว้

4. เป็นกุญแจไปสู่ความมีชื่อเสียงและสังคมในวงกว้าง

5. เป็นต้นกำเนิดของการกำหนดระบบระเบียบของสังคม เป็นผู้ชี้ว่าอะไร คือสิ่งที่เป็นปกติธรรมดา และอะไรที่ผิดแปลกแตกต่างออกไป

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การสื่อสารมวลชนเป็นการติดต่อสื่อสารหรือเผยแพร่ข่าวสารความคิดเห็นประสบการณ์ และทำที่ซึ่งกันและกันของประชาชนทั่วไปจากโฉมหน้าของสื่อมวลชนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันนี้ซึ่งมีเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามาช่วยในการส่งข้อมูลข่าวสาร ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพและลักษณะของสื่อที่มีความสลับซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการนำวิธีการนำเสนอการจัดทำข้อมูล รูปแบบการนำไปใช้สามารถแบ่งสื่อมวลชนออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์

เป็นเครื่องมือในสื่อมวลชนที่มีมายาวนาน ดังจะเห็นได้จากบรรดาคำสั่งสอนของศาสดาทั้งหลาย ถ้าหากไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ก็คงไม่อาจนับได้ว่าศาสนาต่างๆ นั้นจะมีความยั่งยืนยาวนานหรือจะยังคงคำสอนที่ชื่อตรงต่อเจตนารมณ์ของศาสดาได้หรือไม่ ความเจริญก้าวหน้าของสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อมวลชนมาก คือหนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร ซึ่งในปัจจุบันนี้สื่อสิ่งพิมพ์ได้ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยโดยใช้แทนพิมพ์แบบหมุนได้ (Movable Type) ทำให้พิมพ์ได้อย่างรวดเร็วในปริมาณมากกว่าสมัยก่อนรวมทั้งเทคนิคการเย็บ

เล่ม (Bound Paper) ด้านเนื้อหาที่หลากหลายมีลักษณะเป็นเรื่องราวโลกมากขึ้น (Secular) มีลักษณะการนำมาใช้งานได้ (Practical) ใกล้ชีวิตความเป็นจริง (Popular) มากขึ้น (กาญจนา แก้วเทพ. 2543: 19)

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่ส่งข้อมูลอยู่ในรูปคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า โดยมีเครื่องรับ – ส่ง สัญญาณ แปลสัญญาณคลื่นไฟฟ้าให้เป็นรูปภาพ ข้อความ เสียง ดังนั้นการสื่อสารจะต้องมีเครื่องมือรับ-ส่ง จึงจะสามารถสื่อสารกันได้ ในสถานการณ์ปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นการผสมผสานระบบโทรคมนาคมเข้ากับระบบสารสนเทศ ซึ่งจุดเริ่มต้นของการสื่อสารแบบใหม่ “Telamic Media” เกิดขึ้นในราว ค.ศ. 1970 โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ การรวมเอาหน่วยแสดงผลที่เป็นเจ้าภาพเข้ากับระบบเครือข่ายของคอมพิวเตอร์ ส่วนผสมทางเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่ ประกอบด้วยหลายส่วนผสม เช่น

- 2.1 ระบบแพร่กระจาย (Transmission) โดยผ่านสายเคเบิลหรือดาวเทียม
- 2.2 ย่อขนาดให้เล็กลงมาก เช่น ขนาดแผ่นดิสก์ที่ใช้เก็บข้อมูล
- 2.3 การเก็บและการเรียกสารสนเทศมาใช้
- 2.4 การแสดงผล (ใช้การผสมผสานทั้ง Tert และกราฟฟิก)
- 2.5 การควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

งานวิจัยในต่างประเทศ

แอทกิน (Atkin. 1990:12) ศึกษาบทบาทของโทรทัศน์ในทางลบ โดยเฉพาะรายการโฆษณาของสุราทางโทรทัศน์ พบว่าเด็กวัยรุ่นดูโฆษณาแล้วเชื่อว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ปฏิบัติโดยทั่วไป และเป็นบรรทัดฐานสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ออกงานสังคมต่าง ๆ การดูโฆษณาการดื่มสุราที่ให้ภาพพจน์ที่ดีต่อสุรา มีผลต่อการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสุราและการดื่มสุราของวัยรุ่น

งานวิจัยในประเทศ

ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ (2543: 93) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดทางเพศ และศึกษาถึงลักษณะการรับสื่อของผู้กระทำความผิดทางเพศ พบว่า ผู้กระทำความผิดทางเพศขณะกระทำความผิดจะอายุ ประมาณ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.9 ร้อยละ 68.5 รับโทรทัศน์ และได้รับสื่อที่มีเรื่องราวลามกอนาจารน้อยกว่า 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 88.7 เนื้อหาสื่อลามกอนาจารจากวิดีโอทำให้เกิดความต้องการทางเพศมากที่สุด

อรรถพล โคตรสินธุ์ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาผลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าสื่อมวลชนมีผลต่อกระบวนการใส่ใจ และกระบวนการตั้งใจในการมีพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสงทิพย์ อัครวิริยะกิจ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมคุกคามทางเพศของผู้อื่นของนักเรียนชายที่ได้รับสื่อที่แฝงการแสดงออกทางเพศและมีจิตลักษณะควบคุมตนเองแตกต่างกันพบว่า

1. นักเรียนชายที่รับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน และอินเทอร์เน็ตที่แฝงการแสดงออกทางเพศมาก มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นมากกว่านักเรียนชายที่รับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน และอินเทอร์เน็ตที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย แต่นักเรียนชายที่รับสื่อหนังสือพิมพ์ที่แฝงการแสดงออกทางเพศมากและน้อย มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชายมีการควบคุมตนเองมากและน้อยมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศไม่แตกต่างกัน

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศกับการควบคุมตนเองมีผลต่อพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นของนักเรียนชาย โดยพบว่าในกลุ่มนักเรียนชายที่มีการควบคุมตนเองน้อย ผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศมากจะมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นมากกว่าผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย ในขณะที่ ในกลุ่มนักเรียนชายที่มีการควบคุมตนเองมาก ผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศมากจะมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศผู้อื่นไม่แตกต่างกับผู้ที่มีปริมาณรับสื่อหนังสือการ์ตูนที่แฝงการแสดงออกทางเพศน้อย

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต ที่แฝงการแสดงออกทางเพศกับการควบคุมตนเองไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศผู้อื่นของนักเรียนชาย

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศข้างต้นกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการรับรู้สื่อต่างๆของวัยรุ่น ทั้งจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตต่างๆ มีผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนการเคหะท่าทราย ตั้งอยู่เลขที่ 304/233 หมู่ 6 ถนนประชาชื่น แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โรงเรียนก่อตั้งโดยได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายโดยเฉพาะคุณชลิบจินดานนท์ ประธานกลุ่มศาสนกิจสัมพันธ์ ได้ร่วมกับผู้อำนวยการ นางวิไรรัตน์ จุลศิริ ดำเนินการขอที่ดินจาก การเคหะแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นสถานที่ สำหรับก่อสร้างโรงเรียน จำนวน 6 ไร่ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2529 ใช้อาคารเรียนชั่วคราวโดยใช้ศาลาประชาคมและเต็นท์ทำเป็นห้องเรียนจำนวน 7 ห้องเรียนต่อมาอาคารเรียนของโรงเรียนสร้างเสร็จโดยได้งบประมาณของกรุงเทพมหานคร คิดเป็นเงินในการก่อสร้างทั้งสิ้น จำนวน 4,249,000 บาทเป็น

อาคารจำนวน 4 ชั้น จำนวน 12 ห้องเรียน ใต้ถุนโล่ง มีเวที ต่อมาในปีการศึกษา 2532 จำนวนครู และนักเรียนเพิ่มมากขึ้นได้รับงบประมาณจากกรุงเทพมหานคร จำนวน 4,699,157 บาท เพื่อจัดสร้างอาคารเรียนชั้นใหม่ เป็นอาคาร 4 ชั้น 12 ห้องเรียน ใต้ถุนโล่ง สร้างต่อจากอาคารเดิม โครงสร้างอาคารเรียนเป็นรูปอักษร ตัวโอปีการศึกษา 2533 เปิดทำการสอนชั้นเด็กเล็กเรียนก่อนเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับเพื่อเตรียมเด็กสำหรับศึกษาต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1ปีการศึกษา 2534 เปิดทำการสอนฝึกหัดอาชีพ กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักพัฒนาชุมชน จัดเป็นโรงเรียนฝึกหัดวิชาชีพต่าง ๆ ปีการศึกษา 2536ได้รับอนุมัติให้เปิดเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และได้รับงบประมาณจากกรุงเทพมหานครจัดสร้างอาคารเรียน ชั้นใหม่หลังที่ 3 จึงกลายเป็นรูปอักษรแอล ปีการศึกษา 2541ได้รับอนุมัติงบประมาณจากสำนักงานการศึกษา ก่อสร้างอาคารเรียนหลังที่ 4 ปีการศึกษา 2548 ได้รับอนุมัติงบประมาณจากสำนักงานการศึกษา ก่อสร้างอาคารเรียน หลังที่ 5

ปัจจุบันโรงเรียนการเคหะท่าทรายมีอาคารเรียนเป็นตึกจำนวน 5 หลัง และโรงเรียนได้จัดการศึกษาตามนโยบายโรงเรียน สามประโยชน์ของกรุงเทพมหานคร โดยจัดการศึกษาประเภท อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น) การ ศึกษาทางไกล ฝึกวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในปี 2542 ได้จัดโครงการลานกีฬา และได้จัดการศึกษาพิเศษ ให้กับเด็กที่บกพร่องทางปัญญา อีกภาระกิจหนึ่งด้วย

3.2 วิสัยทัศน์

“รวมพลัง สร้างปัญญา ศรัทธาธรรม นำเทคโนโลยี “

3.3 นโยบายการศึกษา

ผู้เรียนในเขตพื้นที่ทุกคนมีโอกาส และมีความเสมอภาคในการเรียนได้รับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยทุกคน ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเรียนรู้อย่างมีความสุข มีคุณภาพมาตรฐานสูงเป็นที่พึงพอใจของสังคม โดยมีครูเก่ง ครูดีมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู มีกระบวนการบริหารจัดการการศึกษาที่กระจายอำนาจให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โปร่งใสและตรวจสอบได้

3.4 วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ประสงค์จะเข้าเรียนมีโอกาสได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. เพื่อให้มีการระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนมาร่วมจัดการศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามศักยภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

4. เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่ได้คุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ
5. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการสถานศึกษา ที่กระจายอำนาจทุกฝ่ายมีส่วนร่วมมีความโปร่งใสชัดเจนตรวจสอบได้
6. เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

3.5 พันธกิจ

1. พัฒนาระบบบริหารการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม
2. จัดการศึกษาโดยให้ชุมชนสังคมองค์กรในท้องถิ่นมีส่วนร่วม
3. พัฒนาความสามารถของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ
4. ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
5. นำเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนการสอน
6. สร้างนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.6 กลยุทธ์

1. ฝึกกำลังชุมชน พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมให้โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้
2. สร้างวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรแบบมีส่วนร่วม
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
4. ส่งเสริมและพัฒนาครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
5. พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ
6. ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
7. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. พัฒนาระบบสารสนเทศให้เป็นประโยชน์ต่อการบริการจัดการการศึกษา

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 305 คน เป็นนักเรียนชาย 126 คน และนักเรียนหญิง 179 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 102 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และเป็นนักเรียนหญิง 67 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 107 คน เป็นนักเรียนชาย 49 คน และเป็นนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 54 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	35	67	102
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	49	58	107
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	42	54	96
รวม	126	179	305

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ของหทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548)

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามกับอัตมโนทัศน์ โดยใช้ความรู้จากข้อ 1.1 และข้อ 1.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 31 ข้อ หาคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 7 ข้อ เหลือ 24 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามอัตมโนทัศน์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนยื่น นิ่ง ได้อย่างสง่าผ่าเผย					
00	นักเรียนเป็นคนหน้าตาไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองไม่ดี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวของเตื่อนใจ สินอำไพสิทธิ์ (2542)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยใช้ความรู้จากข้อ 2.1 และข้อ 2.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 24 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 5 ข้อ เหลือ 19 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น					
00	นักเรียนนุ่หน่ายใจเมื่ออยู่กับคนไม่รู้จัก					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
- จริง ให้ 2 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบุคลิกภาพ

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของสมจิต อภิชนาพงศ์ (2523:21) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนน 1.00 -2.99 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว
- คะแนน 3.00 -5.00 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพแสดงตัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศของวิลาวรรณ ทวีศรี (2546)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ความรู้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์

(Likert Scale Type) คือ ด้านความคิด ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ด้าน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เป็นประจำ บ่อย บางครั้ง น้อยครั้ง และน้อยที่สุด สร้างขึ้น ทั้งหมด 34 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 9 ข้อ เหลือ 25 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	การคบหาเพื่อนต่างเพศ เป็นสิ่งที่เปล่าประโยชน์					
00	นักเรียนคิดว่าการคบเพื่อน ต่างเพศในวัยเรียนเป็นสิ่ง ที่ใครๆ ก็ทำกัน					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบ ได้แก่

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	นักเรียนมีความสุขที่ได้จับมือโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ					
00	นักเรียนพอใจที่ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพกับเพื่อนต่างเพศเพื่อแสดงความสนิทสนม					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบ ได้แก่

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้างไม่กระทำบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	นักเรียนแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศด้วยการโอบกอด จับมือ หอมแก้ม					
00	นักเรียนไม่แสดงความช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศเมื่อเวลาเดือดร้อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ ให้คะแนน 5 คะแนน

เห็นด้วย มาก บ่อย ให้คะแนน 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง ให้คะแนน 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง ให้คะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด น้อยครั้งที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้
เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ	ให้คะแนน 1 คะแนน
เห็นด้วย มาก บ่อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองของ กนกวรรณ ศรีทุมมา (2546)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง โดยใช้ความรู้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 10 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 4 ข้อ เหลือ 6 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองของนักเรียนอนุญาตให้นักเรียนไป เที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ					
00	ผู้ปกครองของนักเรียนไม่อนุญาตให้นักเรียน อยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
- จริง ให้ 2 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัย
ครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของ
ผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศของวิลลาวรรณ ทวีศรี (2546) และประพิมพ์ พยอมใหม่ (2549)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ความรู้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 3 ข้อ เหลือ 17 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนต่างเพศจะช่วยอธิบายให้ฟัง					
00	นักเรียนเข้ากับเพื่อนต่างเพศไม่ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1 คะแนน
จริง	ให้	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบการคบเพื่อนต่างเพศของเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศของ วิลลาร์ธ ทวิชศรี (2546)และประพิมพ์ พยอมใหม่ (2549)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ความรู้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5

ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 14 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 14 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเห็นเพื่อนมีแฟนหรือคนรักแล้วอยากมีบ้าง					
00	นักเรียนไม่สนใจขณะที่เพื่อนมีแฟนหรือคนรัก					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพื่อนเพศมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพื่อนเพศปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพื่อนเพศน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศของ กนกวรรณ ศรีทุมมา (2546)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ความรู้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 7 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 7 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	บทบาทของสื่อทุกชนิดมีส่วนทำให้นักเรียน สนใจเพื่อนต่างเพศ					
00	นักเรียนไม่เคยดู อ่าน ฟังเรื่องราวอนาจาร ลามกจากสื่อ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
- จริง ให้ 2 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์.(2538:9) ในการวิจัย
ครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่าง
เพศมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่าง
เพศปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่าง
เพศน้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของ ประพิมพ์ พยอมใหม่ (2549)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ความรู้จากข้อ 8.1 และข้อ 8.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด สร้างขึ้นทั้งหมด 21 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 1 ข้อ เหลือ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนไม่รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศ					
00	นักเรียนแต่งกายรัดกุม ไม่ล่อแหลมเวลาอยู่กับเพื่อนต่างเพศ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี โดยตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดลงมาถึงคะแนนต่ำสุด นำนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มคะแนนสูง 25% และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มต่ำ 25% เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อโดยใช้ t-test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามอัตโนมัตินวัตกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 31 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 7 ข้อ เหลือ 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.208-8.192

2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 24 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 5 ข้อ เหลือ 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.704-6.936

2.3 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 34 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 9 ข้อ เหลือ 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.626-8.765

2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 10 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 4 ข้อ เหลือ 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.559-8.556

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 3 ข้อ เหลือ 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.078-8.642

2.6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 14 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.321-7.155

2.7 แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 7 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.996-14.958

2.8 แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 21 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 1 ข้อ เหลือ 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.035-8.642

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

- 3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอัตโนมัตินี้เท่ากับ .886
- 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ .849
- 3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศเท่ากับ .912
- 3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง
เท่ากับ .773
- 3.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ
เท่ากับ .871
- 3.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ
เท่ากับ .786
- 3.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ
เท่ากับ .901
- 3.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ เท่ากับ .867

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 305 คน
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
4. สร้างสมการพยากรณ์ จากผลวิเคราะห์ที่ได้ในข้อ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
t	แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
\hat{Y}	แทน สมการพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน สมการพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน อัตมโนทัศน์
X_2	แทน บุคลิกภาพ
X_3	แทน เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ
X_4	แทน การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง
X_5	แทน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ
X_6	แทน การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ
X_7	แทน การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ
Y	แทน การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศและการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศและการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ บุคลิกภาพ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศและการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	\bar{X}	S.D	การแปลผล
อัตมโนทัศน์	3.36	.51	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ	3.39	.56	แสดงตัว
เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ	3.39	.34	ปานกลาง
การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง	3.28	.59	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ	3.00	.58	ดีพอใช้
การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ	3.17	.41	ปานกลาง
การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ	3.38	.53	ปานกลาง
การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	3.28	.50	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับดีพอใช้ มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับดีพอใช้ มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับปานกลาง มีการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับปานกลาง และมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงผลการวิเคราะห์ใน

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	Y
X1	1.000	.692**	-.087	.285**	.470**	.125*	-.269**	.454**
X2		1.000	-.088	.246**	.408**	.122*	-.228**	.499**
X3			1.000	.112*	-.228**	.286**	.505**	-.003
X4				1.000	.259**	.217**	-.044	.399**
X5					1.000	.035	-.400**	.496**
X6						1.000	.242**	.309**
X7							1.000	-.140**
Y								1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ (x_1) บุคลิกภาพ (x_2) การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (x_4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (x_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_6) และการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_7)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ (x_3)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	34.75	8.69	61.64**
Residual	300	42.42	.14	
Total	304	77.16		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามี 4 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂	.277	.043	.316	.499	.249	100.646**
X ₂ , X ₅	.271	.042	.295	.593	.351	81.806**
X ₂ , X ₅ , X ₆	.266	.054	.219	.645	.417	71.639**
X ₂ , X ₅ , X ₆ , X ₄	.168	.039	.197	.671	.450	61.443**
	a		= .128			
	R		= .671			
	R ²		= .450			
	SE _{est}		= .376			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (X_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (X_6) และการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (X_4) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 45.0 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .128 + .277 X_2 + .271 X_5 + .266 X_6 + .168 X_4$$

สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .316 X_2 + .295 X_5 + .219 X_6 + .197 X_4$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 305 คน เป็นนักเรียนชาย 126 คน และนักเรียนหญิง 179 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 102 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และเป็นนักเรียนหญิง 67 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 107 คน เป็นนักเรียนชาย 49 คน และเป็นนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 54 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 305 คน เป็นนักเรียนชาย 126 คน และ

นักเรียนหญิง 179 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 102 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และเป็นนักเรียนหญิง 67 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 107 คน เป็นนักเรียนชาย 49 คน และเป็นนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 54 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 31 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 7 ข้อ เหลือ 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.208-8.192 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .886

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 24 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 5 ข้อ เหลือ 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.704-6.936 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 34 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 9 ข้อ เหลือ 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.626-8.765 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 10 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 4 ข้อ เหลือ 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.559-8.556 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 3 ข้อ เหลือ 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.078-8.642 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .871

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 14 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.321-7.155 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 7 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 0 ข้อ เหลือ 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.996-14.958 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ สร้างขึ้นทั้งหมด 21 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว ตัดออก 1 ข้อ เหลือ 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.035-8.642 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .867

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการดังขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 3-7 กุมภาพันธ์ 2553 จำนวน 305 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 305 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ (x_1) บุคลิกภาพ (x_2) การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (x_4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (x_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_6) และการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_7)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ (x_3)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ (x_2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (x_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_6) และการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (x_4) ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 45.0

4. สมการพยากรณ์ มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .128 + .277 X_2 + .271 X_5 + .266 X_6 + .168 X_4$$

4.2 สมการพยากรณ์ต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .316 X_2 + .295 X_5 + .219 X_6 + .197 X_4$$

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ (x_1) บุคลิกภาพ (x_2) การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (x_4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (x_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_6) และ การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ (x_7) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 อัตมโนทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ.01 แสดงว่านักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ดี มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะ อัตมโนทัศน์นั้นเป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับตนเองที่เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา ความสามารถ และการกระทำกิจวัตรของตนดังนั้นนักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองดีมักจะมีการรับรู้ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นและมีการปรับตัวที่ดี มักจะมีความสุขและเห็นคุณค่าในตนเอง มองตนเองเองและผู้อื่นดี ไม่เกิดความขัดแย้ง ไม่ดูถูกผู้อื่น และจะเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ง่ายและปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527: 208-209) สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาในเรื่องอัตมโนทัศน์ไว้ว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับตนเองทั้งทางสภาพร่างกายและจิตใจ ได้แก่ บุคลิกลักษณะ รูปร่างหน้าตา อารมณ์ ความรู้สึก คนที่มีอัตมโนทัศน์ดีหรือทางบวก มักเกิดความมั่นใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าในการแสดงความสามารถ แต่ถ้ามีมากเกินไป มักจะเป็นคนขี้โม้ ขี้คุย มักกล่าวยกตนข่มท่านบ่อยครั้ง และมักดูถูกความสามารถของคนอื่นว่าด้อยกว่าตน สำหรับคนที่มีอัตมโนทัศน์ไม่ดีหรือในทางลบ มักไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงความสามารถในตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น ถ้ามีมากเกินไป มักจะเป็นคนที่ดูถูกตนเอง คิดว่าตนเองมีปมด้อย มีการถ่อมตัว และเกรงกลัวหรือยอมทำตามผู้อื่นโดยเฉพาะคนที่มีลักษณะเก่งกว่าเขา โดยทั่วไปบุคคลมักมีอัตมโนทัศน์เป็น 2 รูปแบบ คือ การมีอัตมโนทัศน์ที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง (Real Self-Concept) และการมีอัตมโนทัศน์ตามอุดมคติ (Idea Self)

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ นิมนวล อ้นทะชัย (2532: บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอัตมโนทัศน์กับการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง พบว่า การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสหศึกษา ชายล้วน หญิงล้วน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ สรินยา จันทร์สว่าง (2545: 85) ศึกษาการศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการจำแนกตามระดับอายุ มีอัตมโนทัศน์ทางด้านสังคม ด้านความสามารถ ด้านความรู้สึก ด้านวิชาการ ด้านครอบครัว และอัตมโนทัศน์โดยรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยการจำแนกตามเพศมีอัตมโนทัศน์ทางด้านสังคม ด้านความสามารถ ด้านความรู้สึก ด้านวิชาการ และด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เสาวนีย์ บุญสูง ศึกษาการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จังหวัดเชียงราย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตมโนทัศน์ทางบวก นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีองค์ประกอบอัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม และด้านความเป็นคนน่านิยม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตมโนทัศน์แตกต่างกันในองค์ประกอบด้านสติปัญญาและสถานภาพ ด้านร่างกายและคุณลักษณะ ด้านความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยม ด้านความสุขและความพอใจ และลักษณะส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น อัตมโนทัศน์จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นคนที่น่าสนใจโลกภายนอกและความเป็นจริงทางสังคม เป็นพวกที่ปรับตัวให้เข้ารับสถานการณ์ใหม่ได้ เปิดเผย ร่าเริง สนุกสนานและชอบเข้าสังคม ทำให้มีการปรับตัวกับผู้อื่นได้ดี ดังที่กันยา สุวรรณแสง (2533: 80-86) ได้สรุปบุคลิกภาพแบบแสดงตัวตามแนวคิดของ จุง และกล่าวโดยสรุปไว้ดังนี้ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) คือบุคคลที่มีลักษณะที่ชอบสังคม คือบุคคลที่มีลักษณะเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ มีความรื่นเริงสนุกสนาน ไม่ชอบการศึกษาโดยลำพัง และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ชอบเป็นผู้นำ ชอบโดดเด่น อยากได้รับความยอมรับนับถือ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบผจญภัยมีความกล้าหาญชอบความตื่นเต้นและชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ชอบอิสระ ไม่ชอบระเบียบแบบแผน ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ชอบขอความช่วยเหลือจากใคร

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับหทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 84) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ วิภาดา สาราญทรัพย์สิน (2546: 62) ได้ศึกษาปัจจัยทางชีวสังคมและบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว กับทัศนคติในการมีคูครองของพนักงานเอกชนด้านสื่อสารเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีทัศนคติในการมีคูครองดีกว่าพนักงานที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1.3 การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองดี มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีและสามารถสั่งสอนลูกหลานให้ประพฤติปฏิบัติตัวที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศได้ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งสั่งสอนแนวทางที่ดีกับลูกหลานตนเองได้ การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ สุรีย์พร กฤษเจริญ และคณะ (2551: 68) ศึกษาการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ และความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก พบว่าลูกผู้หญิงมีความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศโดยรวม

ในระดับมาก ดังนั้น พ่อแม่ ครู บุคลากรที่มีสุขภาพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสนใจการสอนเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผู้หญิงเป็นพิเศษ คือ ต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความต้องการของวัยรุ่นผู้หญิง เพื่อป้องกันไม่ให้อายุรุ่นผู้หญิงต้องไปแสวงหาข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งข้อมูลอื่นส่วนพ่อสอนเรื่องเพศให้กับลูกน้อยกว่าที่แม่สอน และพ่อแม่สอนเรื่องเพศให้ลูกน้อยกว่าที่ลูกต้องการให้พ่อแม่สอนเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าลูกต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศให้ ในขณะที่พ่อแม่ยังสอนเรื่องเพศได้น้อยกว่าความต้องการของลูก จึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนที่บุคลากรที่มีสุขภาพจะต้องพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ให้มีความสามารถในการสอนเรื่องเพศให้ตรงกับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก มีความเข้าใจลูกวัยรุ่น สามารถเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศให้ลูกได้ เพื่อให้ลูกมีทักษะการใช้ชีวิตวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมและมีสุขภาพทางเพศที่ดีต่อไป ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองที่ดี จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

ดังคำกล่าวของ เคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก ม.ป.ป. อ้างอิงจาก Kay. 1975) ที่กล่าวว่าครอบครัวมีบทบาทที่สำคัญมาก และเป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังจริยธรรมในเด็ก แม้เมื่อเด็กโตขึ้นยังได้รับอิทธิพลของสังคมจากแหล่งอื่นๆ เช่น สื่อมวลชน โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ศาสนา กลุ่มงาน เป็นต้น แต่ครอบครัวก็เป็นผู้เตรียมพื้นฐานทางจิตใจ ให้บุคคลรับอิทธิพลจากแหล่งอื่นๆ ในปริมาณและคุณภาพที่แตกต่างกัน

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ จิระ จึงเจริญศิลป์ (2523) ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย พบว่าเด็กวัยรุ่นที่รู้สึกว่าการคบเพื่อนต่างเพศไม่สงบสุข มีความรู้สึกในการคบเพื่อนต่างเพศ มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่รู้สึกว่าการคบเพื่อนต่างเพศสงบสุข อย่างมีนัยสำคัญ .05

สอดคล้องกับ นิสารัตน์ ทองอุปการ (2538) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว และเจตคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดคือ มีการพูดคุยสื่อสารกันมากระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการที่วัยรุ่นจะมีเจตคติต่อเรื่องเพศในเชิงบวกและเป็นกลาง

และสอดคล้องกับการศึกษาของ นพพร พานิชสุข (2522) ที่ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของหญิงสาวก่อนแต่งงาน พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 39.2 เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อ วงศ์บุญสิน และเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2531) ที่ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย พบว่า เยาวชนชายร้อยละ 83.9 มีทัศนคติไม่เห็นด้วยที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ดังนั้น การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนต่างเพศ มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ห่วงใยไว้วางใจกัน รู้จักและเข้าใจตนเองยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการให้และการรับ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เมื่อมีปัญหาต่างๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกันกับเพื่อน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง และสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดีทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ดังที่ พรธณวดี จันทราช (2544: 25-56) กล่าวว่า เด็กทุกคนถือว่าการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเป็นรางวัลที่มีค่าและสำคัญที่สุด เด็กจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันมาก ด้วยการเอาใจเพื่อนและประพฤติตามอย่างเพื่อน รวมทั้งรับเอาแนวความคิด ทักษะคติ ตลอดจนแบบแผนของกลุ่มมาปฏิบัติเพียงเพื่อให้ได้รับการยอมรับ ซึ่งเฟลด์แมนและนิวคอมบ์ (สุทธาสินี ใจเย็น. 2545: 45 ; อ้างอิงจาก Feldman; & Newcomb. 1973) กล่าวสนับสนุนความสำคัญของเพื่อนว่า เพื่อนสามารถช่วยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและพอใจในตนเองมากยิ่งขึ้น

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ธนาวรรณ ธนพรดี (2551: 85) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพระฤทธิยศคอนเวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพระฤทธิยศคอนเวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และสอดคล้องกับการวิจัยของ สิริสนิทพิพย์ สมคิด (2551: 90) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1.5 การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศที่ดี มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในวัยวัยรุ่น ที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อน พฤติกรรมเพื่อนที่วัยรุ่นเลือกคบหา จะมีผล ต่อวัยรุ่นทั้งด้านการเรียน การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ และกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ วัยรุ่นที่ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อมได้ดี จะลดความตึงเครียดและมีความสุข

สามารถพัฒนาสัมพันธภาพกับเพื่อนได้ดี ดังนั้นวัยรุ่นจึงพยายามทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน และพยายามเลียนแบบเพื่อน ถ้าเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศในทางที่ดี ก็จะสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดี ดังที่บราวน์ (หทัยขวัญ สหชัยยันต์. 2548: 55; อ้างอิงจาก Brown. 1982 :121-133) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากความกดดันของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงได้รับความกดดันจากกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างมากในด้านวิธีการแต่งกายสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ และการร่วมกิจกรรมทางสังคม เช่น การออกนัด และการไปงานสังสรรค์ สำหรับความเด่นชัดของกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศที่ดี จะมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1.6 การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศที่ดี มีการปรับตัวดี ทั้งนี้เพราะ สื่อที่ดีจะเป็นตัวแบบที่ดีกับนักเรียนได้ โดยเฉพาะสื่อทางด้านวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ที่มีทั้งภาพและเสียง ที่สามารถสื่อสารให้นักเรียนได้เห็นข้อเท็จจริงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหา เรื่องราว ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องลามกอนาจาร การล่วงละเมิดทางเพศ ถ้าหากนักเรียนเลียนแบบสื่อและข่าวสารในทางที่ดี ก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศในทางที่ดีได้ ดังที่ แอทกิน (Atkin. 1990: 12) ศึกษาบทบาทของโทรทัศน์ในทางลบ โดยเฉพาะรายการโฆษณาของสุราทางโทรทัศน์ พบว่าเด็กวัยรุ่นดูโฆษณาแล้วเชื่อว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ปฏิบัติโดยทั่วไป และเป็นบรรทัดฐานสำหรับสถานการณ์ต่างๆ เช่น ออกงานสังคมต่างๆ การดูโฆษณาการดื่มสุราที่ให้ความพจน์ที่ดีต่อสุรา มีผลต่อการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสุราและการดื่มสุราของวัยรุ่น และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ชนวรรณ แจ่มสุวรรณ (2543: 93) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดทางเพศและศึกษาถึงลักษณะการรับสื่อของผู้กระทำความผิดทางเพศ พบว่า ผู้กระทำความผิดทางเพศขณะกระทำความผิดจะอายุ ประมาณ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.9 ร้อยละ 68.5 รัับโทรทัศน์ และได้รับสื่อที่มีเรื่องราวลามกอนาจารน้อยกว่า 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 88.7 เนื้อหาสื่อลามกอนาจารจากวิดีโอทำให้เกิดความต้องการทางเพศมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีการเลียนแบบสื่อที่ดี จะมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ณรงค์รักษ์ ต่อศรีเจริญ และคณะ (2549: 57). ศึกษาปัจจัยทางชีวสังคมที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษา ที่รับเนื้อหาจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต มีเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมาก การแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวต่าง ๆ สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง เกือบทุกครัวเรือนได้รับข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงผ่านทางสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ซึ่งสื่อเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก เพราะเป็นตัวกลางในการนำเสนอตัวแบบให้แก่เด็ก ทำให้เด็กอาจจะเลียนแบบพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ โจเซฟ แคลปเปอร์ (กิตติ กัญภัย. 2543: 39; อ้างอิงจาก Klapple. 1960) ที่กล่าวว่า เนื้อหาในสื่อมวลชนสามารถเป็นแรงเสริมเจตคติ ค่านิยม ปทัสถานความเชื่อ ของบุคคลที่รับสารได้ และหากบุคคลนั้นๆ เชื่อในสิ่งเหล่านั้นอยู่แล้ว สิ่งที่เสนอในสื่อมวลชน ช่วยให้ความเชื่อนั้นหนักแน่นขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติเดิมของผู้รับสารอยู่แล้ว และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่รับสื่อวีดิทัศน์ มีเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาที่รับสื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อที่สามารถมีสิทธิครอบครองหรือหาซื้อได้โดยง่าย และเนื้อหาภายใน มักแสดงออกถึงเรื่องเพศหรือการคบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย ซึ่งบางครั้งไม่มีการตรวจสอบเนื้อหาเรื่องราวก่อนที่จะนำไปเผยแพร่ โดยเฉพาะภาพยนตร์ต่างประเทศ ทำให้เด็กชอบเลียนแบบจากภาพยนตร์ แล้วนำมาใช้ในชีวิตของตนเองอย่างไม่ถูกไม่ควร (ประยูรศรี มณีสร. 2528) ส่วนสื่อโทรทัศน์นั้น เนื้อหาที่ออกมาจะได้รับการตรวจสอบจากทั้งทางสถานีโทรทัศน์และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ให้แพร่ภาพในสิ่งที่ไม่เหมาะสมแก่ผู้รับสื่อ จึงทำให้สื่อวีดิทัศน์ มีผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมได้มากกว่า และในทางเดียวกัน แม้อินเทอร์เน็ตจะเป็นสื่อที่ทันสมัย มีความสามารถ และศักยภาพในการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้สูง แต่ในปัจจุบันได้ถูกควบคุมและปราบปรามการเผยแพร่ภาพและเนื้อหาที่สื่อแหลม รวมไปถึงเรื่องราวที่ไม่เหมาะสมต่อเยาวชนต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด อีกทั้งบางครัวเรือนอาจยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่ได้เปิดใช้อินเทอร์เน็ต หรือถ้ามีก็อาจจะถูกควบคุมโดยผู้ปกครอง ให้สามารถเล่นได้ในเว็บไซต์ที่เหมาะสมเท่านั้น (หทัยขวัญ สหชัยยันต์. 2548) จึงทำให้เกิดการเลียนแบบหรือเสริมสร้างเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศได้ยากกว่าการรับสื่อวีดิทัศน์ สอดคล้องกับพิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และจำนง วิบูลย์ศรี (2534) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารต้องห้ามของเยาวชนไทย อายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 1,018 คน ในเขตชนบทและเขตทั่วประเทศยกเว้นกรุงเทพมหานครพบว่าเยาวชนกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 60.0) เคยดูภาพต้องห้าม และที่น่าเป็นห่วงคือร้อยละ 39.3 เคยดูภาพที่แสดงการร่วมเพศหรือภาพโป๊จาก VDO ซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหว และน่าจะกระตุ้นเยาวชนได้มากกว่าสื่ออื่น

ดังนั้น การเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ (x_3) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลเกี่ยวกับนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกและนักเรียนที่มีเจตคติทางลบในการปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศได้ ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีคะแนนเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศสูงมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศมาก เป็นเพราะ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 เป็นนักเรียนที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในพัฒนาการหลายด้าน เช่นพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจในเพศตรงข้าม และการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งๆ ที่ตามมาคือการปรับตัว

ปณิต คำฉิม (2549: 280) กล่าวว่าจากวัยเด็กที่เคยรู้สึกต่อต้านเพศตรงข้าม เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็จะเปลี่ยนเป็นมีความสนใจในเพื่อนต่างเพศมากยิ่งขึ้น การพัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับเพศมีมากกว่าวัยเด็ก และความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นจะค้นหาข้อมูลเรื่องนี้จากแหล่งต่างๆ ซึ่งพ่อแม่และผู้ปกครองในครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูล ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ หากครอบครัวมีการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไม่ปิดบัง ก็จะทำให้นักเรียน เกิดความตระหนักรู้ และมีความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ขณะที่นักเรียนบางคนที่มีคะแนนเจตคติกับเพื่อนต่างเพศสูงแต่มีปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้น้อย ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนที่มีคะแนนเจตคติสูง แม้ว่าจะมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ แต่เนื่องจากอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายค่อนข้างมาก และเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่อ่อนขำวิตกกังวลในเรื่องของรูปร่างหน้าตา การแต่งกายและบุคลิกภาพ กลัวจะไม่เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะการยอมรับจากเพื่อนต่างเพศ (ราศรี ธรรมนิยม. 2539: 15) อาจทำให้ปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศได้น้อย เพราะเกิดความเครียดและความวิตกกังวลในเรื่องดังกล่าว

นักเรียนบางคนที่มีคะแนนเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศต่ำ มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่างเพศได้น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และลักษณะของสังคมไทยที่ไม่สนับสนุนในเรื่องเพศมากนัก การเลี้ยงดูจากครอบครัวจึงมีการสอนหรือให้ความรู้ที่ผิดวิธี เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองรู้สึกอายที่จะสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนมีความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องผิด รู้สึกไม่ดีกับเรื่องเพศ และไม่รู้ว่าจะวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างไร เป็นผลให้นักเรียนปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้น้อย

สอดคล้องกับงานวิจัยของวอล์ และดันลอป (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2529: 13 อ้างอิงจาก Wohl; & Dolop. 1970) ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง โดยให้อ่านเรื่องหนึ่งเรื่อง หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการเข้าหาผู้ชายก่อน มากกว่านักศึกษอังกฤษและอเมริกา โดยที่นักศึกษาไทย

วิจารณ์การกระทำของผู้หญิงสาวว่าไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผลและควบคุมตนเองไม่ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้ความประพฤติในเรื่องเพศถูกต้องตามศีลธรรมมากกว่า นักศึกษาตะวันตกด้วย

ส่วนการที่นักเรียนนักเรียนบางคนที่มีคะแนนเจตคติกับเพื่อนต่างเพศต่ำ แต่มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่างเพศได้มาก เนื่องจากนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน จึงพยายามที่จะสนใจในสิ่งที่เพื่อนสนใจ เพื่อจะได้ไม่แปลกแยกกับกลุ่มเพื่อน เพราะต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ถึงแม้ว่าจะได้รับการเลี้ยงดูที่มีความชนบทรอบร้อมประเพณี ค่านิยม และลักษณะของสังคมไทยที่ไม่สนับสนุนในเรื่องเพศมากนัก จนทำให้นักเรียนมีเจตคติทางลบกับเพื่อนต่างเพศก็ตาม

ดังนั้น เจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_2) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ (X_5) การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ (X_6) และการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง (X_4) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 บุคลิกภาพ เป็นปัจจัยอันดับแรก ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ทำให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เป็นคนที่เปิดเผย สนใจสิ่งแวดล้อมภายนอก ชอบพบปะสังสรรค์ ชอบการเปลี่ยนแปลงพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ใหม่อยู่เสมอ ชอบเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ชอบทำอะไรโดยไม่วางแผนล่วงหน้า ชอบนำตัวเองไปพัวพันกับสิ่งแวดล้อม หรือกับบุคคลอื่นโดยทั่วไปชอบสมาคม การเข้าร่วมกลุ่ม สังคมเก่ง ไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซากจำเจ มีความมั่นใจและกล้าที่จะเข้าสังสรรค์กับเพื่อน กล้าเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างไม่เขินอาย ส่วนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จะไม่มีความมั่นใจในตนเอง มีความวิตกกังวลสูงที่จะพบปะสังสรรค์ ไม่ชอบสังสรรค์ จึงทำให้มีความสามารถที่จะปรับตัวกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศได้ยาก

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ทศพร มณีศรีขำ และ นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542: 85) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวลความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่างชั้นปีมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีบุคลิกภาพแสดงตัวที่แตกต่างกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล บุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางกลับกัน โดยนิสิตนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความเชื่อมั่นใน

ตนเอง มีบุคลิกภาพแสดงตัวต่ำ และนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูง นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวกับความเชื่อมั่นในตนเองเป็นไปในทางเดียวกันกล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูง จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงเป็นปัจจัยอันดับแรก ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ เป็นปัจจัยอันดับที่สอง ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนต่างเพศ ทำให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะ คนที่มีสัมพันธภาพที่ดี เป็นคนยิ้มง่าย ใจดี มีมนุษยสัมพันธ์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจกับเพื่อน ห่วงใย เอาใจใส่เพื่อน ดังที่ กัญญา สุวรรณแสง (2533: 61-65) อธิบายว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนมี 2 ลักษณะคือความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญาโดยความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพัน ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การกระทำที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ยกตัวอย่าง เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข มีความเกรงใจ วางตัวในฐานะที่เหมาะสม ให้ความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ เป็นต้น และในช่วงวัยเรียนการช่วยเหลือกัน ทั้งด้านการเรียนและทางด้านส่วนตัวเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับวัยนี้มาก โดยเฉพาะการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ โดยการแสดงออกทางด้านต่างๆ เช่น พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องการเรียน เรื่องส่วนตัว และการพัฒนาความสัมพันธ์จากเพื่อนไปสู่คนรักในอนาคต ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนต่างเพศ จึงทำให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ดีอีกด้วย

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สอง ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3.3 การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ เป็นปัจจัยอันดับที่สาม ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศมาก ทำให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ดังที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 28) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจและมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัว ไว้ทรงผมตามอย่างดาราภาพยนตร์ เป็นต้น นักเรียนวัยนี้จึงเลียนแบบเพื่อน เพื่อให้เกิดการยอมรับของสังคม ถ้านักเรียนเลียนแบบจากแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศดี เช่น เลือkcบเพื่อนต่างเพศที่ดี ช่วยเหลือกันในการเรียน ด้านส่วนตัว ไม่เลียนแบบเพียงเพื่อต้องการการยอมรับจากสังคม นักเรียนก็จะปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ดี

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สาม ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3.4 การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองมาก ทำให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดี ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ดังที่ นิเทศ เจริญภักดิ์ (2543: 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็กโดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี และให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด ต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียน และให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนได้ รวมถึงการให้คำปรึกษาแก่บุตรเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การให้คำปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ การเป็นแบบอย่างที่ดีกับบุตร การอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนบุตร สนับสนุนในสิ่งที่เห็นว่าสมควรในการคบหาเพื่อนต่างเพศ และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่สมควรในการคบหาเพื่อนต่างเพศได้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองที่ดี จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

ซึ่งผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการวิจัยของ จริยาพร ไบหาร (2546: 78) ศึกษาการส่งเสริมความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของเออร์บาช ผลการวิจัยพบว่า 1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือ 75% 3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือ 80% 5. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมส่งเสริมความรู้ ตามแนวคิดของเออร์บาช 6. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมด้านการชมเรื่องราวจากวีดิทัศน์ ด้านความเหมาะสมของคู่มือผู้ปกครอง ด้านสถานที่ในการจัด ด้านความรู้ที่ได้รับ และด้านการนำไปใช้ในระดั้มาก

ดังนั้น การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สี่ ที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ให้มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด 4 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ และการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง ไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ดีและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้ดังนี้

1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่าบุคลิกภาพ สามารถพยากรณ์การปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 1 ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูประจำชั้น และครูแนะแนว จะต้องพัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพให้กับนักเรียน ให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ไม่เก็บตัวหรือแสดงตัวมากเกินไป เพราะจะทำให้ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ยาก และควรเสริมให้มีการวางตัวที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศด้วย และครูประจำชั้นและครูแนะแนวจะต้องเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน มีการนำเทคนิคการพัฒนาบุคลิกภาพมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามแต่ละบุคคลซึ่งต่างกัน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนฝึกบุคลิกภาพที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีบุคลิกภาพได้ดีขึ้น ทั้งนี้ควรเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร ได้แก่ กีฬา งานอดิเรก การเข้ากลุ่มกิจกรรม กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ ด้านภาษา ดนตรี การพัฒนาสังคม การบำเพ็ญประโยชน์สู่ชุมชน ทำให้พัฒนาการของนักเรียนพัฒนาในทางที่ดี มีสุขภาพจิตดี ลดความก้าวร้าวแสดงออกปฏิกิริยาของคุณลักษณะผู้มีมารยาทงดงาม สามารถค้นหาอัตตลักษณ์ของตนเองได้ สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายในชีวิตได้

1.2 จากผลการศึกษาที่พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ สามารถพยากรณ์การปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 2 ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูประจำชั้น และครูแนะแนว ควรให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ระหว่างการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศได้ เกิดความเข้าใจระหว่างกัน เกิดความอบอุ่นใจ กล้าสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ง่ายขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมเสริม เช่น การจัดตั้งสโมสรเยาวชน การเล่นกีฬาในร่ม กิจกรรมลีลาศเต้นแอโรบิค การจัด Cheerleader การจัดโต้วาที การจัดกิจกรรมฝึกหัดการเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม จะทำให้นักเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมสถาบันการศึกษา มีความมั่นใจ แสดงบุคลิกภาพที่เป็นมิตรและไม่ก้าวร้าวต่อเพื่อนได้

1.3 จากผลการศึกษาที่พบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ สามารถพยากรณ์การปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 3 ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูประจำชั้น และครูแนะแนว ควรให้การอบรมสั่งสอนนักเรียนเกี่ยวกับการเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีจากเพื่อน การปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักแบบอย่างที่ดีในการคบเพื่อนต่างเพศด้วย

1.4 จากผลการศึกษาที่พบว่า การสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 4 ดังนั้น ทางโรงเรียนจะต้องขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง ให้ช่วยแนะนำ ส่งเสริมเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศให้กับนักเรียน จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดู อบรม สั่งสอนบุตรเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยปกตินักเรียนจะคุ้นเคยกับผู้ใหญ่เฉพาะพ่อแม่ เครือญาติผู้ใหญ่และอาจารย์ การมีโอกาสพบปะสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หรือผู้นำชุมชน ทำให้นักเรียนสามารถสร้างภูมิคุ้มกัน เช่น ไม่เกิดความเครียดเพราะสามารถพูดคุยคลี่คลายปัญหาความอึดอัดคับข้องใจได้ ข้อพึงระมัดระวังในการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หรือผู้ปกครอง ไม่ควรให้กลุ่มผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองแสดงลักษณะการใช้อำนาจ เพราะอาจทำให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน เกิดความไม่ประทับใจ และทำให้ไม่สามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของผู้เรียนในระดับอื่น ๆ ในโรงเรียนด้วย เช่น ผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1-2 เพราะเด็กในปัจจุบันมีพัฒนาการเร็วกว่าสมัยก่อนมาก เพื่อจะได้ทราบว่ามี่ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของเด็ก และศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับอุดมศึกษาด้วย

2.2 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่ออ้อมโนทัศน์ ทั้ง 4 ปัจจัย คือ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ และการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ ไปทำการศึกษา

วิจัยเชิงทดลอง และเปรียบเทียบ เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง การใช้ตัวแบบ และการปรับพฤติกรรม เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศอื่นๆเพิ่มเติม เช่น การอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัว และแรงจูงใจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- . (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ:รวมสาส์น.
- กาญจน์กมล สุวิทยารัตน์. (2537). *ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงพิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จารุวรรณ นามพรหม. (2545). *การศึกษาอัตมโนทัศน์ของนิสิตโครงการ-ชนบท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จริยาพร ไบหาร. (2546). *ศึกษาการส่งเสริมความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของเออร์บาช*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2550). *จิตวิทยศัพทท์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัชวดี จันท์ฟอง. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงค์รักษ์ ต่อศรีเจริญ; และคนอื่นๆ. (2549). *ปัจจัยทางชีวสังคมที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดรุณี ขอเจริญ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ดลฤดี บุญชู. (2549). การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทอดศักดิ์ พรหมอารักษ์. (2538). การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชนวรรณ แจ่มสุวรรณ. (2543). สื่อกับการกระทำผิดทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำครองเปรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชนวรรณ ธนพรดี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพระฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นนุช วิศิษฐ์ธรรมศรี. (2551). การพัฒนาพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสมของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว โดยใช้กระบวนการฝึกการกล้าแสดงออก ร่วมกับการชี้แนะและการเสริมแรงทางบวก. วิทยานิพนธ์ วบ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นาฏสุคนธ์ อุเงิน. (2543). เจตนาในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิ่มนวล อันทะชัย. (2532). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์กับการปรับตัวสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษาชายและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิสาชล พงศ์พานานัญเวช. (2537). ผลของการฝึกการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อการสื่อสารกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสายธรรมจันทร์ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญศรี จิงธนาเจริญศรี. (2530). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประพิมพ์ พยอมใหม่. (2549). การปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภักดิ์ กันหาชิน. (2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ประหยัด ทองมาก. (2536 มกราคม). การแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วารสารการแนะแนว. 27(144): 18-24.
- ผจงศิลป์ เฟิงมาก; และคณะ. (2548). พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยการรับรู้ความเสี่ยงและการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ของเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เข้ารับการรักษา ณ หน่วยบำบัดยาเสพติดแห่งหนึ่งในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์; และคมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2543). ยุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณ ชูทัย เจนจิต. (2532). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม: จิตวิทยาเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ: สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พาสนา ผโลศิลป์. (2535). การสำรวจปัญหาการปรับตัวในเด็กวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ ----- (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมายเรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. กรุงเทพฯ: ข่าวสารการวิจัยศึกษา.
- วิลาวรรณ ทวีศรี. (2546). การศึกษาเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศและการเปลี่ยนเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดชุมพร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิภาดา สาราณทรัพย์สิน. (2546). ปัจจัยทางชีวสังคมและบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว กับทัศนคติในการมีคู่ครองของพนักงานเอกชนด้านสื่อสารเทคโนโลยี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการพัฒนากการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีเรือน แก้วสังวาล. (2548). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- แสงทิพย์ อัครวิริยะกิจ. (2547). พฤติกรรมการคุกคามทางเพศผู้เฒ่าของนักเรียนชายที่ได้รับสื่อที่แฝงการแสดงออกทางเพศและมีจิตลักษณะควบคุมตนเองแตกต่างกัน: กรณีศึกษาของนักเรียนชายโรงเรียนในจังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการพัฒนากการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราไพพรรณี.
- สถิต วงษ์สุวรรณ. (2540). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรพิทยา.
- สรารุทธ์ เส็งพานิช. (2538). การศึกษาเจตคติในเรื่องเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ จันทน์เอม. (2519). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ปักกรีก. (2543). การศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- โสภกา ชูพิชัยกุล. (2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภานิชิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวนา พรพัฒน์กุล. (2535). อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพัฒนาการทางด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำราญ เทียบพิมพ์. (2550). รายงานผลการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักนวลสงวนตัวเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัชชบุรีวิทยาอม อำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- หทัยขวัญ สหชัยยนต์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อัจฉรา เฟงเล็งผล. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปรินท์งานพิมพ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ตันอ้อ 1999.*
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). *จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.*
- Ahmad, Rcza Riahinejad; & Albert B. Hood. (1984, November). The Development of Interpersonal Relationships in College. *Journal of College Student Personnel*. 5(6): 498-502 .
- Allport, Gordon W. (1967). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Bandura, Albert, Jean E. Grusec; & France L. Menlove. (1966, September). Observational Learning as a Function OF Symbolization and Incentive set. *Child Development*. 9(37): 479.
- Bellin, S.S.; & H.J. Geiger. (1972). *The Impact of Neighborhood Health Center on Patient's Behavior and Attitude Relating to Health Care: A Study of Low Income Housing Prolect*. Media Care.
- Bennett, S. (1994). *Consumer Knowledge and Perceptions of Health Care Providers in Bangkok and Health Care Seeking Behavior*. Manuscript: Unpublished Manuscript.
- Blouman, Jame S., David L; & J.R. Norman. (1975, August). Attitudes Toward the Public Service: A Survery of University Student. *Public Personnel Management*. 2(3): 113-121.
- Friedman, M; & R.H. Roseman. (1974, February). *Behavior Pattern and comary Angiographic*.
- Gerald R. Adams; & Thomas Gullotta. (1989). *Adolescent Life Experiences*. California: Brooks/Cole Publishing Company.
- Hurlock, E.B. (1964). *Child Development*. Tokyo: Kogakusha Company Ltd.
- James M. Henslin. (1996). *Social Problems*. New Jersey: Prentice Hall, Upper Saddle River.
- Kliwer, Wendy; & Weidner, Gerdi. (1987). Type A Behavior and Aspirtion : A Study of Parents and Childrens Goal Setting. *Dovelopmental Psychology*. 23(2): 204-209.
- Newcomb, T.M. (1954). *Social Psychology*. New Tork: The Dryden Press.

Offer, Danial. (1971, September). Sexual Behavior of A Group of Normal Adolescence.

Medical Aspects of Human Sexuality. 9: 40-49.

Pinddings, Journal of the American Medical Assocociation. n.d.

Rainer K. Silbereisen, & Eberhard Todt. (1994). *Adolescence in Context - The Interplay of Family, School, Peer and Work in Adjustment*. New York: Springer-Verlag.

Springe, N.N. (1958). *The Influence of General Social Status on The Emotional Staloility of Children*. Pedagog Sem.

Symond, P.M. (1973). *Psychology of Parent-Child Relationship*. New York: Appleton Centery Croft Inc.

Yamane, Taro. (1967). *Statistics-An Introductory Analysis*. 2nd ed . New York: Harper.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ 0519.12/ 0305 บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกิงเพชร

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ต๋วยสา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทรายเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เวย์น กีรทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสนา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 100 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทรายเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวภาวิดา ต๋วยสา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-7037-611

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0303

วันที่ 14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา คุ้ยสา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวภาวิดา คุ้ยสา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๐3๐๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ดุษฎา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวภาวิดา ดุษฎา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-7037-611

ที่ ศธ 0519.12/๐3๐1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ต๋วยสา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวภาวิดา ต๋วยสา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-7037-611

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0578

วันที่ 26 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ตู๋สา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวภาวิดา ตู๋สา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/0304

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนการเคหะท่าทราย

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ดุษฎา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เจริญ กวีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโท ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 305 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวภาวิดา ดุษฎา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-7037-611

ที่ ศธ 0519.12/ 1886

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตย
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

19 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวภาวิดา ต๋อยสา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญาโท ในวันที่ 7 เมษายน 2553 เวลา 13.00 -15.00 น. ณ ห้อง 12-407 ตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมสอบปากเปล่าปริญญาโทของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2258-4119, 0-2649-5067

โทรสาร. 0-2258-4119

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูล ในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร การตอบแบบสอบถามนี้จึงเป็นไปตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบโดยแท้จริง และไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ข้อมูลที่ได้จะสรุปออกมาในภาพรวม เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปเพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ภาวิดา ต๋วยสา

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1

แบบสอบถามอัตมโนทัศน์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	รูปร่างลักษณะ					
1.	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับรูปร่าง					
2.	ข้าพเจ้ามีบุคลิกลักษณะดี					
3.	ข้าพเจ้า ยืน เดิน นั่ง ได้อย่างสง่างาม					
4.	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ					
5.	โดยปกติข้าพเจ้าหน้าตาสดชื่นแจ่มใส					
	ความสามารถ					
6.	ข้าพเจ้าเป็นคนเรียนเก่ง					
7.	ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ					
8.	ข้าพเจ้าจำสิ่งต่างๆได้อย่างแม่นยำ					
9.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเป็นผู้นำกลุ่มได้					
10.	ข้าพเจ้าสามารถอ่านจับใจความสำคัญในหนังสือได้					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อต้องแสดงความสามารถ					
12.	ข้าพเจ้าเป็นคนฉลาด					
13.	ข้าพเจ้าเป็นคนละเอียดรอบคอบ					
14.	ข้าพเจ้าภูมิใจในความสามารถของตนเอง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	คุณค่าของตนเอง					
15.	ข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับของเพื่อน					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณโลกนี้น่าอยู่					
17.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ตนเองมีความรับผิดชอบ					
18.	ข้าพเจ้ามีประโยชน์สำหรับเพื่อนเสมอ					
	ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและผู้อื่น					
19.	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี					
20.	ข้าพเจ้าร่วมงานกับเพื่อนได้ดี					
21.	เพื่อนๆ มักยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
22.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับเพื่อนๆ ได้ดี					
23.	ข้าพเจ้าเป็นที่รู้จักของเพื่อนฝูง					
24.	ไม่ว่าจะเล่นกับใครก็ตาม ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเสมอ					

ตอนที่ 2

แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม

อย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง
ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าชอบสนทนากับคนอื่นมาก					
2.	ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก					
3.	เมื่ออยู่ในหมู่คนมากๆ ข้าพเจ้ามักฟังคนอื่นพูดมากกว่าที่จะพูดให้คนอื่นฟัง					
4.	ตามปกติข้าพเจ้ามักชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม					
5.	ข้าพเจ้าชอบพูดมากกว่าลงมือทำ					
6.	ข้าพเจ้า ชอบแสวงหาเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น					
7.	เพื่อนๆ มักคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนมีชีวิตชีวา					
8.	ข้าพเจ้าชอบงานที่ต้องทำด้วยความรวดเร็ว					
9.	ข้าพเจ้า ชอบเล่นกระเช้าเข้าเหย้าคนอื่น ๆ					
10.	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา					
11.	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความอารมณ์ขันเสมอ					
12.	ข้าพเจ้ากล้าตอบคำถามแม้ว่าอาจจะตอบผิดก็ตาม					
13.	ข้าพเจ้าคิดว่าโลกนี้น่าอยู่					
14.	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียวมากกว่างานกลุ่ม					
15.	ข้าพเจ้ามักวางแผนล่วงหน้าก่อนทำงานเสมอ					
16.	ข้าพเจ้าชอบไปงานเลี้ยงสังสรรค์					
17.	ข้าพเจ้าชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่จำเจ					
18.	ข้าพเจ้าชอบลงมือทำมากกว่าพูด					
19.	ข้าพเจ้าคิดว่าความคิดเห็นของผู้อื่นมีประโยชน์					

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าคิดว่าการคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ใครๆก็ทำกัน					
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่มิประโชยชน์					
3.	ข้าพเจ้าคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่น่าเรียนรู้					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าการกอดคอ โอบไหล่ เพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องธรรมดา					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่าน

ข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง

ที่ตรงกับกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุดโดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบ ได้แก่

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้จับมือกับเพื่อนต่างเพศ					
2.	ข้าพเจ้าพอใจที่ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพกับเพื่อนต่างเพศเพื่อแสดงความสนิทสนม					
3.	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังขณะเพื่อนต่างเพศแสดงความคิดเห็น					
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้ทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ					
5.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนต่างเพศ					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข					
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจถ้าได้มีนัดกับเพื่อนต่างเพศ					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การมีเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นสิ่งที่น่าขบถ					
9.	ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้โอบกอดเพื่อนต่างเพศ					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนอ่าน

ข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง
ที่ตรงกับกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุดโดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบ ได้แก่

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้างไม่กระทำบ้าง
น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1.	ข้าพเจ้าแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศด้วยการโอบกอด					
2.	ข้าพเจ้าไม่แสดงความช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศเมื่อเวลาเดือดร้อน					
3.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับเพื่อนต่างเพศในการทำงานกลุ่ม					
4.	ข้าพเจ้าแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศด้วยการจับมือ					
5.	ข้าพเจ้าสามารถนัดพบกับเพื่อนต่างเพศที่ยังไม่คุ้นเคยได้					
6.	ข้าพเจ้ายินยอมมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่พอใจ					
7.	ข้าพเจ้าพูดจากับเพื่อนต่างเพศด้วยวาจาที่สุภาพ					
8.	ข้าพเจ้านัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศช่วงหลังเลิกเรียน					
9.	ข้าพเจ้าแสดงความรักกับเพื่อนต่างเพศด้วยการหอมแก้ม					
10.	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศเมื่อเวลาเดือดร้อน					
11.	ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศในที่ที่เหมาะสม					
12.	ข้าพเจ้านัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศช่วงวันหยุด					

ตอนที่ 4

แบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศของผู้ปกครองให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ					
2.	ผู้ปกครองเป็นที่ปรึกษาให้ข้าพเจ้าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ					
3.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการคบเพื่อนต่างเพศ					
4.	ผู้ปกครองห้ามข้าพเจ้าติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ					
5.	ผู้ปกครองห้ามข้าพเจ้าทำตัวใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ					
6.	ผู้ปกครองห้ามแต่งตัวล่อแหลม เมื่อมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ					

ตอนที่ 5

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	เมื่อเพื่อนต่างเพศไม่เข้าใจในบทเรียนข้าพเจ้าจะ ช่วยอธิบายให้ฟัง					
2.	เมื่อมีกิจกรรมกลุ่มข้าพเจ้ากับเพื่อนต่างเพศจะ ช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่					
3.	ข้าพเจ้าทะเลาะกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้ง					
4.	ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อนต่างเพศ บ่อยครั้ง					
5.	ข้าพเจ้าสามารถเป็นที่ปรึกษากับเพื่อนต่างเพศได้					
6.	ข้าพเจ้าห่วงใยเพื่อนต่างเพศเสมอ					
7.	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนต่างเพศช่วย อธิบายให้					
8.	เพื่อนต่างเพศช่วยเหลือข้าพเจ้าในงานกลุ่มเสมอ					
9.	เพื่อนต่างเพศแสดงความเป็นสุภาพบุรุษหรือ สุภาพสตรี ต่อข้าพเจ้าเสมอ					
10.	เพื่อนต่างเพศไม่ค่อยสุภาพกับข้าพเจ้า					
11.	เพื่อนต่างเพศแสดงความห่วงใยกับข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
12.	เพื่อนต่างเพศสามารถเป็นที่ปรึกษาแก่ข้าพเจ้าได้					
13.	เพื่อนต่างเพศเอาใจใส่ข้าพเจ้าในด้านการเรียน เป็นอย่างดี					
14.	เพื่อนต่างเพศช่วยทบทวนบทเรียนกับข้าพเจ้า เสมอ					
15.	เพื่อนต่างเพศมักเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นในกลุ่ม					
16.	เพื่อนต่างเพศเข้ามาช่วยเหลือเสมอเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหา					
17.	เพื่อนต่างเพศในห้องข้าพเจ้าไม่สามัคคี					

ตอนที่ 6

แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพื่อนเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพื่อนเพศ ให้
นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนมีแฟนหรือคนรักแล้วอยากมีบ้าง					
2.	ข้าพเจ้าไม่สนใจขณะที่เพื่อนมีแฟนหรือคนรัก					
3.	เมื่อเพื่อนนัดเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ข้าพเจ้ารู้สึกอิจฉา อยากนัดเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศบ้าง					
4.	ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนกอดคอเพื่อนต่างเพศแล้วอยากทำตามบ้าง					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆเมื่อเห็นเพื่อนและเพื่อนต่างเพศกอดคอกัน					
6.	เมื่อเพื่อนมีแฟนหรือคนรักข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆ					
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะเพื่อนเป็นเรื่องที่ใครๆก็ทำกัน					
8.	ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนโอบไหล่เพื่อนต่างเพศแล้วอยากทำตามบ้าง					
9.	ข้าพเจ้าต้องการไปเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามกลุ่มเพื่อน					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆเมื่อเห็นเพื่อนให้ความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ					
11.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าพูดจาไม่สุภาพกับเพื่อนต่างเพศตามแบบอย่างเพื่อน					
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆเมื่อเพื่อนและเพื่อนต่างเพศโอบไหล่กัน					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆเมื่อเห็นเพื่อนพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ					
14.	ข้าพเจ้าคิดว่าการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะคนรักโดยใช้การเลียนแบบเป็นเรื่องที่ใครๆก็ทำกัน					

ตอนที่ 7

แบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	บทบาทของสื่อทุกชนิดมีส่วนทำให้ข้าพเจ้าสนใจเพื่อนต่างเพศ					
2.	ข้าพเจ้ามีความสนใจในการคบหาเพื่อนต่างเพศตามแบบอย่าง ละครในโทรทัศน์					
3.	ข้าพเจ้าดูละครแล้วอยากมีคู่รักตามแบบอย่างละครบ้าง					
4.	เป็นธรรมดาที่จะมีคู่รักได้ในวัยเรียน ตามแบบอย่างในสื่อต่างๆ					
5.	ข้าพเจ้าเลียนแบบการโอบกอดเพื่อนต่างเพศจากละครต่างๆ					
6.	ข้าพเจ้าคิดว่าการถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนต่างเพศตามแบบอย่างโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ดี					
7.	ข้าพเจ้าเลียนแบบสื่อทางอินเทอร์เน็ตในการคบหาเพื่อนต่างเพศ					

ตอนที่ 8

แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนอ่านข้อความใน

แบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใด

ช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1.	ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ข้าพเจ้าร่วมทำงานกลุ่มกับเพื่อนต่างเพศได้ดี					
2.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ต่างเพศเสมอ					
3.	ข้าพเจ้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มกับ เพื่อนต่างเพศทุกครั้ง					
4.	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนต่างเพศหอบของพะรุงพะรัง ข้าพเจ้าเข้าไปช่วยเหลือเสมอ					
5.	ข้าพเจ้าช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศด้านการเรียนเสมอ					
6.	ข้าพเจ้าสามารถเป็นที่ปรึกษาด้านส่วนตัวกับเพื่อน ต่างเพศได้					
7.	ข้าพเจ้าขัดแย้งกับเพื่อนต่างเพศเวลาทำงานเสมอ					
8.	ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศได้ ในขณะที่ทำงานร่วมกัน					
9.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ					
10.	ความสามารถในการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศได้โดยไม่คิดเรื่อง ชู้สาว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
11.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ โดยไม่เขินอาย					
12.	ข้าพเจ้าแต่งกายรัดกุม ไม่ล่อแหลมเวลาอยู่กับเพื่อนต่างเพศ					
13.	การโอบกอดเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่ธรรมดาสำหรับข้าพเจ้า					
14.	ข้าพเจ้าทักทายกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสม					
15.	การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังเป็นสิ่งที่สามารถทำได้					
16.	ข้าพเจ้ามีนัดกันตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ					
17.	ข้าพเจ้านัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศกันเป็นกลุ่มโดยขออนุญาตจากผู้ปกครอง					
18.	ข้าพเจ้าสามารถจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศโดยไม่คิดเรื่องชู้สาว					
19.	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสม					
20.	ข้าพเจ้าหยอกล้อกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่เขินอาย					

ภาคผนวก ค

คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามอัตโนมัตินวัตกรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.244
2	6.216
3	3.324
4	6.234
5	6.181
6	7.833
7	6.385
8	5.572
9	2.208
10	5.244
11	3.338
12	5.839
13	7.187
14	5.990
15	8.192
16	4.440
17	7.258
18	4.218
19	7.871
20	4.320
21	5.462
22	5.158
23	3.461
24	4.239

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .886

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.994
2	4.876
3	5.210
4	3.113
5	3.761
6	6.936
7	5.835
8	6.501
9	5.630
10	6.216
11	5.403
12	5.318
13	2.704
14	3.811
15	4.155
16	2.972
17	6.216
18	4.942
19	3.994

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพื่อนต่างเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.441
2	4.284
3	4.713
4	3.666
5	7.681
6	4.000
7	7.419
8	6.477
9	4.993
10	7.373
11	7.941
12	6.275
13	7.553
14	8.283
15	2.647
16	3.992
17	5.515
18	6.561
19	6.072
20	4.652
21	8.455
22	5.369
23	2.626
24	4.603
25	8.765

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนการคบเพื่อนต่างเพศ
ของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.512
2	8.556
3	5.559
4	6.234
5	4.497
6	6.971

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.583
2	6.886
3	3.605
4	3.553
5	4.262
6	7.516
7	6.470
8	8.642
9	6.302
10	2.078
11	6.315
12	6.451
13	7.223
14	6.407
15	7.967
16	7.183
17	2.175

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .871

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการคบเพื่อนต่างเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.930
2	2.321
3	4.973
4	6.879
5	5.063
6	2.349
7	3.548
8	5.392
9	7.155
10	5.400
11	3.733
12	4.834
13	3.382
14	5.426

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบสื่อในการคบเพื่อนต่างเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.996
2	14.958
3	10.817
4	7.552
5	10.215
6	10.126
7	9.971

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.890
2	8.642
3	6.566
4	7.348
5	4.571
6	5.450
7	2.394
8	5.164
9	2.035
10	3.753
11	7.022
12	2.065
13	9.989
14	7.386
15	4.975
16	4.042
17	7.304
18	4.194
19	7.169
20	7.066

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .867

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ภาวิดา ต๋วยสา
วันเดือนปีเกิด	24 กุมภาพันธ์ 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1141 ซอยชานเมือง 4 ถนนประชาสงเคราะห์ เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 086-7037611

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2535	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนเทพพิทักษ์วิทยา
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนนารัตน์จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2545	การศึกษาระดับบัณฑิต (การแนะแนว) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร